

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.6.2011
KOM(2011) 320 endelig/2

2008/0244 (COD)

CORRIGENDUM

Annule et remplace le document COM(2011) 320 final du 1/6/2011

Concerne la version danoise, page 23, article 8, paragraphe 2: La phrase "Hvis det på grundlag af en individuel vurdering af den enkelte sag viser sig nødvendigt, kan medlemsstaterne frihedsberøve en ansøger, hvis andre mindre strenge tvangsmidler ikke kan anvendes effektivt." est à remplacer par "Hvis det på grundlag af en individuel vurdering af den enkelte sag viser sig nødvendigt, kan medlemsstaterne frihedsberøve en ansøger, hvis andre mindre strenge alternative tvangsmidler ikke kan anvendes effektivt."

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om fastlæggelse af standarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne

(Omarbejdning)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Begrundelse og formål

Som annonceret i den strategiske plan på asylområdet¹ forelagde Kommissionen den 9. december 2008 et forslag til ændring af Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere², i det følgende benævnt "direktivet om modtagelsesforhold". Forslaget blev udarbejdet på grundlag af en vurdering af det nuværende direktivs anvendelse i medlemsstaterne og efter en bred høring af medlemsstaterne, UNHCR, ngo'er og andre relevante aktører.

Den 7. maj 2009 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning³ om Kommissionens forslag, hvori størstedelen af de foreslåede ændringer godkendes. Forslaget blev drøftet i Rådet navnlig under det tjekkiske og det svenske formandskab, men forhandlingerne var vanskelige, og man nåede i Rådet ikke frem til en holdning til forslaget.

Ved at forelægge et ændret forslag agter Kommissionen at benytte sig af sin initiativret til at sætte skub i arbejdet med at opnå et reelt fælles europæisk asylsystem. Kommissionen er overbevist om, at et fælles system, som er både retfærdigt og effektivt, vil være til gavn for både medlemsstater og flygtninge.

Kommissionen har et politisk ansvar for at fremme forhandlingerne og skabe reelle muligheder, således at Unionen overholder sine forpligtelser til at indføre et fælles europæisk asylsystem senest i 2012 som anført i Stockholmprogrammet. Vedtagelsen af det nye direktiv om fastboende udlændinge, som nu dækker personer, der nyder international beskyttelse, var et stort skridt i denne retning.

Kommissionen vedtager samtidig sit ændrede forslag om asylproducedirektivet.

Modtagelsesforhold bør sikre en værdig levestandard og være ensartede i hele Unionen, uanset hvor asylansøgningen er blevet indgivet. For at opnå disse mål har Kommissionen løbende indhentet oplysninger om, hvordan bedste praksis på nationalt plan kan konsolideres, og hvordan den kan gøres lettere at gennemføre i hele Unionen.

Det ændrede forslag samler den viden og de erfaringer, der er opbygget i løbet af forhandlingerne og høringerne af de øvrige involverede parter, såsom UNHCR og ngo'er, i et enklere og mere sammenhængende modtagelsessystem, der er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder.

Det indfører navnlig klarere begreber og enklere regler og giver medlemsstaterne større fleksibilitet til indarbejdelsen heraf i de nationale retssystemer. Det gør det også nemmere for medlemsstaterne at gøre noget ved et eventuelt misbrug af deres

¹ KOM(2008) 360.

² EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18.

³ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 348.

modtagelsessystem og tager hensyn til medlemsstaternes bekymring over nogle af de foreslåede foranstaltningers finansielle og administrative konsekvenser. Samtidig bevarer det ændrede forslag en høj behandlingsstandard i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder. Dette er især tilfældet med hensyn til frihedsberøvelse; retten til fri bevægelighed må kun pålægges strenge begrænsninger, når disse er nødvendige og forholdsmæssige og ledsages af de fornødne retsgarantier. Der bør altid tages hensyn til den særlige situation, som sårbare personer befinder sig i. Modtagelsesforholdene bør også harmoniseres yderligere for at begrænse sekundære bevægelser, idet omfang de er en relevant årsag til fænomenet.

Det ændrede forslag bør ses i sammenhæng med det ændrede forslag til asylproceduredirektivet. Sidstnævnte har bl.a. til formål at gøre de nationale asylsystemer bedre og mere effektive, hvilket burde føre til lavere modtagelsesomkostninger for medlemsstaterne, idet de bliver i stand til at træffe afgørelser hurtigere.

Det ændrede forslag vedrører også forordningen om Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), som blev vedtaget den 19. maj 2010, dvs. efter vedtagelsen af det oprindelige forslag til direktivet om modtagelsesforhold. Det Europæiske Asylstøttekontor kunne yde medlemsstaterne praktisk støtte og ekspertise vedrørende gennemførelsen af direktivets bestemmelser og fastlæggelsen af bedste praksis. Det kunne også hjælpe de medlemsstater, som oplever et særligt stort pres på deres modtagelsessystem, ved gennem indsamling af god praksis og struktureret udveksling af praksis på højt niveau at finde frem til den mest omkostningseffektive måde at gennemføre de påtænkte foranstaltninger på. Det Europæiske Asylstøttekontor vil for første gang siden dets oprettelse yde denne form for bistand til Grækenland, hvor asylstøttehold skal hjælpe med at løse de mest påtrængende problemer i asylproceduren.

1.2. Generel baggrund

Forslaget fra 2008 og det nuværende ændrede forslag indgår i en lovgivningspakke på asylområdet med henblik på at etablere et fælles europæisk asylsystem inden 2012.

Navnlig vedtog Kommissionen i 2008 sammen med forslaget om ændring af direktivet om modtagelsesforhold også forslagene om ændring af Dublinforordningen og Eurodacforordningen. I 2009 vedtog Kommissionen forslag om ændring af asylproceduredirektivet og anerkendelsesdirektivet. I 2010 blev der vedtaget en forordning om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor, som skal øge det operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne og fremme gennemførelsen af fælles regler på asylområdet.

Lovgivningspakken er i overensstemmelse med den europæiske pagt om indvandring og asyl, som blev vedtaget den 16. oktober 2008, og som bekræftede målene i Haagprogrammet og opfordrede Kommissionen til senest i 2012 at fremsætte forslag til en fælles asylprocedure med fælles garantier. I den forbindelse understregedes i Stockholmprogrammet, som Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 10.-11. december 2009, nødvendigheden af at oprette et "fælles område for beskyttelse og solidaritet baseret på en fælles asylprocedure og en ensartet status for de personer, der er blevet indrømmet international beskyttelse", og som bygger på

"høje beskyttelsesstandarder" og "effektive procedurer" i 2012. Det fastlægges specifikt i Stockholmprogrammet, at personer, uanset i hvilken medlemsstat deres asylansøgning er indgivet, tilbydes behandling på et **tilsvarende niveau med hensyn til modtagelsesforhold**.

Der er foretaget en konsekvensanalyse⁴ som led i udarbejdelsen af det tidligere forslag. Det ændrede forslag bygger på samme principper som det forrige forslag. Derudover sigter det på at forenkle og præcisere visse bestemmelser for at gøre det lettere at gennemføre dem. Den konsekvensanalyse, der blev foretaget i forbindelse med det tidligere forslag, gælder derfor stadig for det ændrede forslag.

1.3. Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Forslaget er fuldt ud i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner fra mødet i Tammerfors i 1999, Haagprogrammet fra 2004, Den europæiske pagt om indvandring og asyl fra 2008 og Stockholmprogrammet fra 2009 med hensyn til oprettelsen af et fælles europæiske asylsystem.

Forslaget er også i overensstemmelse med målene i Europa 2020-strategien, idet det sikrer ordentlig adgang til beskæftigelse for asylansøgere. Asylansøgere, som bidrager økonomisk, kræver ikke længere yderligere støtte fra det nationale velfærdssystem og bidrager dermed positivt, om end kun midlertidigt, til vækst.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER

Som led i det forberedende arbejde forud for det tidligere forslag fremlagde Kommissionen en grøn bog, afholdt adskillige møder med eksperter, herunder med UNHCR og civilsamfundspartere, fik foretaget en ekstern undersøgelse og indhentede data som følge af adskillige detaljerede spørgeskemaer.

Kommissionen vedtog også en evalueringsrapport om anvendelsen af direktivet, hvori der blev påpeget en række mangler i medlemsstaternes lovgivning og politik.

Efter vedtagelsen af det oprindelige forslag i december 2008 fortsatte drøftelser på teknisk plan i Rådet, især under det tjekkiske og svenske formandskab. Disse afslørede, at mange medlemsstater modsatte sig bestemte bestemmelser i forslaget på grund af deres eget asylsystems og/eller retssystemes særlige karakter. Frygten i den forbindelse var, at tilpasninger ville forudsætte betydelige finansielle midler og administrative justeringer og gøre asylproceduren mindre effektiv.

I løbet af drøftelserne havde medlemsstaterne mulighed for at redegøre for de potentielle gennemførelsesproblemer, som de kunne få i forbindelse med bestemte bestemmelser. Det blev klart at for at undgå at skulle indarbejde mange undtagelser for bestemte medlemsstater og dermed bringe den overordnede sammenhæng i det foreslåede system i fare, var det en lejlighed for Kommissionen til at se på forslaget igen for at foreslå en mere overordnet løsning på de problemer, der var blevet rejst, og samtidig sikre forslagets merværdi. En præcisering og forenkling af de foreslåede bestemmelser med henblik på at gøre gennemførelsen af dem lettere for

⁴ SEK(2008) 2944.

medlemsstaterne burde sætte nyt liv i drøftelserne. Kommissionen meddelte derfor Rådet (retlige og indre anliggender) den 8. november 2010, at den ville fremlægge et ændret forslag til direktivet samt til asylproceduredirektivet inden starten på det polske formandskab i 2011.

I det ændrede forslag er der i vidt omfang taget hensyn til de ændringer, som Europa-Parlamentet foreslog i sin holdning af 7. maj 2009. Der tages også i det ændrede forslag behørigt hensyn til holdningen i Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁵ og Regionsudvalget⁶ og til resultaterne af høringerne med andre involverede parter, såsom UNHCR og ngo'er, som beskæftiger sig med grundlæggende rettigheder.

Som led i det forberedende arbejde forud for dette ændrede forslag gennemførte Kommissionen en række bilaterale møder af teknisk art med involverede parter, herunder med nationale administrationer, fra januar-april 2010, hvor der blev redegjort nærmere for problemer og forbehold over for Kommissionens oprindelige forslag.

I det ændrede forslag tages der også hensyn til drøftelserne i forbindelse med den ministerkonference om asylprocessens kvalitet og effektivitet, som det belgiske formandskab organiserede den 13.-14. september 2010. Konferencen fokuserede bl.a. på sårbare asylansøgere's behov.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

3.1. Resumé af forslaget

Hovedformålet med det ændrede forslag er at skabe større **klarhed** og **fleksibilitet** med hensyn til de foreslåede modtagelsesstandarder, således at de lettere kan indarbejdes i de nationale retssystemer. Samtidig fastholder det ændrede forslag de nøgleelementer i forslaget fra 2008, idet det sikrer passende og ensartede modtagelsesforhold i hele EU. Det sikrer også fortsat fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, da det bygger på den retspraksis, der er under udvikling i Den Europæiske Unions Domstol og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Dette gælder især retten til fri bevægelighed og respekten for værdigheden.

Endelig øger forslaget sammenhængen i lovgivningspakken vedrørende det fælles europæiske asylsystem, navnlig med det ændrede forslag om asylproceduredirektivet. Det tager om nødvendigt hensyn til de ændringer, der blev foreslået under forhandlingerne om anerkendelsesdirektivet og Dublinforordningen, for at sikre sammenhæng i tværgående spørgsmål.

Det ændrede forslag behandler især følgende emner:

⁵ EUT C 317 af 23.12.2009, s. 110.

⁶ EUT C 79 af 27.3.2010, s. 58.

3.1.1. Gennemførelsen gøres lettere for medlemsstaterne

Det ændrede forslag giver medlemsstaterne større frihed for så vidt angår gennemførelsen af nogle af de foreslåede foranstaltninger i forhold til forslaget fra 2008 og tager hensyn til bekymringer over potentielt store finansielle konsekvenser og administrative byrder og omkostninger. Dette opnås ved at foreslå **mere veldefinerede** retlige begreber, mere **forenklede** modtagelsesstandarder og -anordninger, og **mere fleksible regler**, der lettere kan indarbejdes i national praksis.

Disse ændringer vedrører især garantier for frihedsberøvede asylansøgere, modtagelsesforhold i forvaringscentre, frister for adgang til arbejdsmarkedet, niveauet af sundhedspleje til personer med særlige modtagelsesbehov og procedurer til fastlæggelse af sådanne behov, adgang til materiel støtte samt de rapporteringsforpligtelser, der skal sikre bedre tilsyn med direktivets nøglebestemmelser.

Det ændrede forslag sikrer også i højere grad, at medlemsstaterne har midlerne til at behandle sager, hvor modtagelsesregler misbruges og/eller er blevet en pullfaktor. Navnlig giver det ændrede forslag mulighed for at trække materiel støtte tilbage i flere tilfælde, forudsat at der sikres de fornødne garantier, og at særlig sårbare personers situation respekteres.

3.1.2. Klare og strenge regler om frihedsberøvelse

Det er nødvendigt at fastlægge strenge og udtømmende EU-regler for at sikre, at frihedsberøvelse ikke sker vilkårligt, og at de grundlæggende rettigheder altid respekteres. Kommissionen er bekymret over den hyppige brug af frihedsberøvelse af asylansøgere, og EU's asylret behandler ikke dette emne. Det ændrede forslag bevarer derfor den generelle tilgang til frihedsberøvelse i forslaget fra 2008. Frihedsberøvelse må kun benyttes af fastlagte grunde og kun, hvis det er i overensstemmelse med principperne om proportionalitet og nødvendighed efter en individuel bedømmelse af den enkelte sag. Der skal være de fornødne garantier, såsom adgang til effektive retsmidler og om nødvendigt gratis juridisk bistand. Modtagelsesforholdene under frihedsberøvelsen skal også respektere den menneskelige værdighed. De foreslåede ændringer er fuldt ud i overensstemmelse med EU's charter om grundlæggende rettigheder og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols seneste retspraksis i dens fortolkning af konventionens artikel 3.

Samtidig gøres nogle af de foreslåede regler vedrørende frihedsberøvelse mere fleksible, og forskellige begreber præciseres for at gøre deres gennemførelse lettere og tage højde for visse særlige forhold i nogle af medlemsstaternes forskellige retssystemer (f.eks. vedrørende adgangen til gratis juridisk bistand og muligheden for de administrative myndigheder for at træffe afgørelse om frihedsberøvelse). Det ændrede forslag indfører også mere fleksible forhold under frihedsberøvelse i forbindelse med geografiske områder, hvor det i praksis er vanskeligt altid at sikre alle de foreslåede garantier, nemlig ved grænseovergangssteder og i transitområder. Der er også indført flere ændringer i overensstemmelse med EU's regler om frihedsberøvelse af tredjelandstatsborgere, der er genstand for en beslutning om tilbagesendelse, for om nødvendigt at sikre en mere ensartet tilgang til reglerne om frihedsberøvelse af tredjelandstatsborgere.

Drøftelser i Rådet viste, at i visse tilfælde er det i den uledsagede mindreåriges tarv at opholde sig i et forvaringscenter, navnlig for at forhindre bortførelser, som tilsyneladende sker i åbne centre. I den forbindelse giver det ændrede forslag kun mulighed for at frihedsberøve uledsagede mindreårige, hvis det fastslås, at det er i deres tarv, som defineret i det foreslåede direktiv, og at alternative, ikke-frihedsberøvende foranstaltninger ikke vil være effektive. Det skal endvidere sikres ved en individuel undersøgelse af situationen, at frihedsberøvelsen ikke vil skade deres sundhed og trivsel. Frihedsberøvelse må endvidere kun anvendes, hvis de fornødne modtagelsesforhold kan tilbydes i det specifikke forvaringscenter (adgang til fritidsaktiviteter, herunder udendørsområder osv.). Denne foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis.

3.1.3. Sikring af værdige levestandarder

- Afhjælpning af særlige modtagelsesbehov er blevet påpeget som et af de områder, hvor de nuværende nationale standarder er meget problematiske. Fastlæggelse af særlige modtagelsesbehov har ikke kun konsekvenser for adgangen til korrekt behandling, men kan også få betydning for kvaliteten af beslutningsprocessen. Det ændrede forslag har til formål at sikre, at der indføres nationale foranstaltninger til hurtigt at fastlægge sårbare personers særlige modtagelsesbehov og til fortsat at støtte og føre tilsyn med de enkelte sager. Der lægges navnlig vægt på særlige modtagelsesbehov hos særligt sårbare grupper, såsom mindreårige og ofre for tortur. Samtidig indfører det ændrede forslag en forenklet model for denne proces til fastlæggelse af behov og en tydeligere forbindelse mellem sårbare personer og personer med særlige modtagelsesbehov.

Forslaget omfatter ikke henvisninger til samme behandling som statsborgere med hensyn til adgangen til sundhedspleje, idet der tages hensyn til Europa-Parlamentets holdning og Rådets stærke forbehold.

- Ved evalueringen af gennemførelsen af det nuværende direktiv blev der påpeget utilstrækkeligheder i niveauet af materiel støtte, som medlemsstaterne yder asylansøgere. Selv om der i det nuværende direktiv er en forpligtelse til at sikre en passende levestandard, har det i praksis været vanskeligt at fastlægge det nødvendige niveau af støtte. Derfor er det nødvendigt at indføre referenceværdier, som bedre kan "kvantificere" denne forpligtelse, og som også reelt kan anvendes af de nationale administrationer.

Under forhandlingerne med Rådet og de seneste konsultationer med medlemsstaterne blev det klart, at national lovgivning og praksis faktisk indeholder relevante referenceværdier, selv om de er temmelig forskellige. I betragtning heraf giver det ændrede forslag mulighed for fleksibilitet og sigter ikke på at indføre én fælles EU-referenceværdi, men tillader forskellige nationale værdier, forudsat at de er målelige og fremmer tilsynet med det niveau af støtte, ansøgere ydes.

3.1.4. Asylansøgere skal gøres mere uafhængige

Adgang til beskæftigelse kunne forhindre udelukkelse fra værtslandet og gøre asylansøgere mere uafhængige. Tvungen udelukkelse fra beskæftigelse pålægger på den anden side staten udgifter til ekstra sociale ydelser, og det kan ansprende til sort

arbejde⁷. I den sammenhæng vil lettere adgang til beskæftigelse være til gavn for både asylansøgeren og værtslandet.

Det ændrede forslag giver større fleksibilitet med hensyn til adgang til arbejdsmarkedet i overensstemmelse med bestemmelserne om varigheden af behandlingen af en asylansøgning som fastlagt i det ændrede forslag til asylproceduredirektivet.

3.2. Retsgrundlag

Det ændrede forslag bygger på artikel 78, stk. 2, litra f), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som opfordrer til "standarder" for modtagelse af asylansøgere.

3.3. Territorialt anvendelsesområde

Det foreslåede direktiv vil blive rettet til medlemsstaterne. Anvendelsen af direktivet på Det Forenede Kongerige og Irland vil blive fastlagt i overensstemmelse med bestemmelserne i Protokol nr. 21, som er knyttet som bilag til TEUF.

I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, som er knyttet som bilag til TEUF, er direktivet ikke bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

3.4. Nærhedsprincippet

Ifølge afsnit V i TEUF om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed har Den Europæiske Union visse beføjelser på dette område. Disse beføjelser skal udøves i overensstemmelse med artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, dvs. hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af den påtænkte handlingens omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan.

Det nuværende retsgrundlag for Unionens handling fastlægges i artikel 78 i TEUF. Det hedder heri, at den "udformer en fælles politik for asyl, subsidiær beskyttelse og midlertidig beskyttelse med henblik på at tilbyde en passende status til enhver tredjelandsborger, der har behov for international beskyttelse, og på at sikre overholdelse af non-refoulement-princippet. Denne politik skal være i overensstemmelse med Genèvekonventionen af 28. juli 1951, protokollen af 31. januar 1967 om flygtnings retsstilling og andre relevante traktater." Ifølge artikel 78, stk. 2, litra f), vedtager Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige procedure foranstaltninger vedrørende et fælles europæisk asylsystem, der omfatter "standarder for modtagelse af asylansøgere eller ansøgere om subsidiær beskyttelse".

På grund af den tværnationale karakter af problemerne vedrørende asyl og beskyttelse af flygtningen er det oplagt at lade EU foreslå løsninger i forbindelse med

⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Undersøgelse af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig indvandring, KOM(2004) 412.

det fælles europæiske asylsystem, navnlig vedrørende modtagelsesstandarder, der anvendes i hele Unionen. Selv om der blev opnået en høj grad af harmonisering med vedtagelsen af direktivet i 2003, er der behov for en yderligere EU-indsats for at opnå højere og mere ensartede standarder for modtagelsesforhold.

3.5. Proportionalitetsprincippet

I den konsekvensanalyse om ændring af direktivet om modtagelsesforhold, der blev foretaget som led i det forberedende arbejde forud for det tidligere forslag, blev hver mulig løsning vedrørende de påpegede problemer vurderet for at nå frem til et ideelt forhold mellem praktisk udbytte og indsats, og det blev konkluderet, at en EU-indsats ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet om at løse de påpegede problemer. I dette ændrede forslag bibeholdes grundprincipperne fra det tidligere forslag samtidig med, at medlemsstaterne gives større fleksibilitet, hvilket yderligere understøtter proportionalitetsprincippet.

3.6. Konsekvenser for de grundlæggende rettigheder

Dette forslag er gennemgået nøje for at sikre, at dets bestemmelser er fuldt ud forenelige med de grundlæggende rettigheder som generelle principper i EU-retten, jf. EU's charter om grundlæggende rettigheder, i det følgende benævnt "chartret", samt med forpligtelser i medfør af folkeretten. Der er derfor lagt særlig vægt på bestemmelserne vedrørende frihedsberøvelse og processuelle garantier, behandling af personer med særlige modtagelsesbehov, især mindreårige, uledsagede mindreårige og ofre for tortur, og adgang til materielle modtagelsesforhold.

Det vil med hensyn til grundlæggende rettigheder have en generel stærkt positiv virkning for asylansøgere at få sikret højere og mere ensartede modtagelsesstandarder. Retten til frihed, jf. artikel 6 i chartret, vil blive styrket ved at understrege, at en person ikke må frihedsberøves alene af den grund, at vedkommende har indgivet en ansøgning om international beskyttelse; det fremgår også af forslaget, at frihedsberøvelse kun må ske i de særlige tilfælde, der er foreskrevet i direktivet, og kun hvis det er i overensstemmelse med nødvendigheds- og proportionalitetsprincippet både med hensyn til måden, hvorpå frihedsberøvelsen sker, og formålet hermed. Adgang til effektive retsmidler sikres også i overensstemmelse med chartrets artikel 47.

Mindreåriges rettigheder afspejles bedre i teksten, idet der indsættes en relevant definition, princippet om barnets tarv præciseres i overensstemmelse med chartrets artikel 24, og mulighederne for frihedsberøvelse begrænses. Endvidere tages bedre hensyn til sårbare gruppers specifikke situation, idet det sikres, at deres behov fastlægges hurtigt, og at de har adgang til den fornødne behandling. Bedre adgang til arbejdsmarkedet kunne bidrage til, at asylansøgere bliver mere uafhængige, og fremme til deres integration i værtsmedlemsstaten. Forslaget styrker endvidere princippet om ikke-forskelsbehandling, jf. chartrets artikel 21, ved at sikre, at asylansøgere ikke uden grund behandles dårligere end statsborgere. Endelig betyder det forhold, at der skal aflægges rapport om de af direktivets væsentlige bestemmelser, der vedrører principperne om grundlæggende rettigheder, at det bliver lettere at føre kontrol med deres gennemførelse på EU-plan. I den forbindelse bør det understreges, at medlemsstaterne har pligt til at gennemføre og anvende direktivets bestemmelser i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder i chartret.

↓ 2003/9/EF

2008/0244 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om fastlæggelse af standarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne

(Omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, litra f),
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁸,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁹,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

↓ ny

- (1) Der skal foretages en række indholdsmæssige ændringer af Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne¹⁰. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.

↓ 2003/9/EF betragtning 1
(tilpasset)
⇒ ny

- (2) En fælles asylpolitik, herunder et fælles europæisk asylsystem, er en grundlæggende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med

⁸ EUT C [...] af [...], s. [...]

⁹ EUT C [...] af [...], s. [...]

¹⁰ EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18.

frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for alle, der på grund af omstændighederne berettiget søger beskyttelse i ☒ Den Europæiske Union ☒ Fællesskabet. ⇒ Den bør bygge på princippet om solidaritet og en retfærdig ansvarsfordeling, herunder af de finansielle følger, mellem medlemsstaterne. ⇐

↓ 2003/9/EF betragtning 2
⇒ ny

- (3) Det Europæiske Råd nåede på sit ekstraordinære møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 til enighed om at arbejde i retning af at oprette et fælles europæisk asylsystem, som bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling og New York-protokollen af 31. januar 1967, hvorved det garanteres, at ingen sendes tilbage til forfølgelse, og at "non-refoulement"-princippet overholdes. ⇒ Første fase af et fælles europæisk asylsystem blev gennemført ved vedtagelsen af relevante retlige instrumenter, som er foreskrevet i traktaterne, herunder direktiv 2003/9/EF. ⇐
-

↓ 2003/9/EF betragtning 3

~~I konklusionerne fra Tammerfors hedder det, at et fælles europæisk asylsystem på kort sigt bør indebære fælles minimumsvilkår for modtagelse af asylansøgere.~~

↓ 2003/9/EF betragtning 4

~~Fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere er et positivt skridt i retning af en europæisk asylpolitik.~~

↓ ny

- (4) Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 4. november 2004 Haagprogrammet, som fastsætter de mål, der skal realiseres på området frihed, sikkerhed og retfærdighed i perioden 2005-2010. I den forbindelse opfordres Europa-Kommissionen i Haagprogrammet til at afslutte evalueringen af førstefaseinstrumenterne og at forelægge Rådet og Europa-Parlamentet andenfaseinstrumenterne og – foranstaltninger.
- (5) Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 10.-11. december 2009 Stockholmprogrammet, som bekræftede forpligtelsen til at oprette et fælles område for beskyttelse og solidaritet baseret på en fælles asylprocedure og en ensartet status for de personer, der er blevet indrømmet international beskyttelse, og som bygger på høje standarder for beskyttelse og retfærdige og effektive procedurer i 2012. Det fastlægges endvidere i Stockholmprogrammet, at det er altafgørende, at personer, uanset i hvilken medlemsstat deres asylansøgning er indgivet, tilbydes behandling på et tilsvarende niveau med hensyn til modtagelsesforhold.

- (6) Der bør stilles midler til rådighed fra Den Europæiske Flygtningefond og Det Europæiske Asylstøttekontor, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 439/2010¹¹, for at give passende støtte til medlemsstaternes indsats vedrørende gennemførelsen af de standarder, der er fastlagt i anden fase af det fælles europæiske asylsystem, navnlig til de medlemsstater, hvis asylsystem er under specifikt og uforholdsmæssigt stort pres, specielt på grund af deres geografiske eller demografiske situation.
- (7) I lyset af resultaterne af de evalueringer, der er foretaget af førstefaseinstrumenternes gennemførelse, er det hensigtsmæssigt på nuværende stadium at bekræfte de principper, der ligger til grund for direktiv 2003/9/EF, med henblik på at sikre bedre modtagelsesforhold for asylansøgere.
- (8) For at sikre, at asylansøgere får samme behandling overalt i hele Unionen, bør dette direktiv finde anvendelse i alle faser af og på alle former for procedurer, der vedrører ansøgninger om international beskyttelse, og på alle centre og faciliteter, hvor asylansøgere indkvarteres.
- (9) Medlemsstaterne bør tilstræbe at sikre fuld overholdelse af principperne om barnets tarv og vigtigheden af familiens enhed ved anvendelse af dette direktiv i overensstemmelse med henholdsvis Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder og Den Europæiske Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og Grundlæggende Frihedsrettigheder.

↓ 2003/9/EF betragtning 6

- (10) Hvad angår behandlingen af personer, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, er medlemsstaterne bundet af forpligtelserne i henhold til folkeretlige instrumenter, som de er parter i, og som forbyder forskelsbehandling.

↓ 2003/9/EF betragtning 7

- (11) Der bør for modtagelse af asylansøgere fastsættes minimumsstandarder, som normalt vil kunne sikre dem en værdig levestandard og ensartede levevilkår i alle medlemsstaterne.

↓ 2003/9/EF betragtning 8

- (12) Harmoniseringen af modtagelsesforholdene for asylansøgere bør kunne begrænse sekundære bevægelser blandt asylansøgere som følge af forskellene mellem modtagelsesforholdene.

¹¹ EUT L 132 af 29.5.2010, s. 11.

↓ ny

- (13) Med henblik på at sikre, at alle ansøgere om international beskyttelse behandles lige, samt sikre overensstemmelse med gældende EU-ret på asylområdet, navnlig direktiv [...]/.../EU [anerkendelsesdirektivet], bør dette direktivs anvendelsesområde udvides til at omfatte ansøgere om subsidiær beskyttelse.

↓ 2003/9/EF betragtning 9
(tilpasset)
⇒ ny

- (14) ⇒ Hurtig identifikation og overvågning af personer ⇐ ~~Ved modtagelsen af grupper~~ med særlige behov bør ⇒ have høj prioritet for nationale myndigheder for at sikre, at modtagelsen tilrettelægges specielt med henblik på at tilgodese deres specifikke ⇐ ~~dise~~ ⇔ modtagelses ⇔ behov ~~tilgodeses~~.

↓ ny

- (15) Frihedsberøvelse af asylansøgere bør ske i overensstemmelse med det underliggende princip om, at en person ikke kan frihedsberøves alene af den grund, at vedkommende søger international beskyttelse, navnlig i overensstemmelse med artikel 31 i Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling. Medlemsstater bør navnlig ikke straffe asylansøgere for ulovlig indrejse eller ophold, og deres bevægelsesfrihed bør kun begrænses, hvis det er nødvendigt. Frihedsberøvelse af asylansøgere bør kun være muligt under meget klart afgrænsede usædvanlige omstændigheder fastlagt i dette direktiv og bør være i overensstemmelse med nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet for så vidt angår både frihedsberøvelsens form og formål. Hvis en asylansøger frihedsberøves, bør vedkommende kunne få effektiv adgang til de fornødne processuelle garantier, såsom domstolsprøvelse ved en national domstol.

↓ 2003/9/EF betragtning 10
(tilpasset)
⇒ ny

- (16) ~~Modtagelsen af f~~ Frihedsberøvede asylansøgere ⇒ skal behandles med fuld respekt for den menneskelige værdighed, og deres modtagelse ⇐ skal tilrettelægges således, at deres behov i denne situation tilgodeses. ⇒ Medlemsstaterne sikrer navnlig, at artikel 37 i FN-konventionen af 1989 om barnets rettigheder anvendes. ⇐

↓ ny

- (17) Der kan være tilfælde, hvor det i praksis ikke er muligt øjeblikkeligt at sikre visse modtagelsesgarantier ved frihedsberøvelse, f.eks. på grund af forvaringscentrets geografiske beliggenhed eller specifikke struktur. Enhver fravigelse fra disse garantier bør være af midlertidig karakter og bør kun gælde på de betingelser, der er anført i dette direktiv. Fravigelser bør kun finde sted under helt særlige omstændigheder; de bør være behørigt begrundede og tage hensyn til forholdene i den enkelte sag, herunder alvoren af fravigelsen samt dens varighed og konsekvens for den pågældende person.

↓ 2003/9/EF betragtning 11
(tilpasset)

- (18) For at sikre overholdelsen af de ~~minimumsprocedure~~ processuelle garantier, der består i, at de pågældende skal have mulighed for at kontakte organisationer eller grupper af personer, som yder juridisk bistand, bør der tilvejebringes oplysninger om sådanne organisationer og grupper af personer.

↓ ny

- (19) For at fremme asylansøgers uafhængighed og begrænse større forskelle mellem medlemsstaterne er det vigtigt at fastlægge klare regler for asylansøgers adgang til arbejdsmarkedet. Disse regler bør være i overensstemmelse med reglerne om varigheden af behandlingsproceduren, som anført i direktiv [.../.../EU/] [asylproceduredirektivet].

- (20) For at sikre, at den materielle bistand til asylansøgere er i overensstemmelse med principperne i dette direktiv, skal medlemsstaterne fastsætte niveauet af en sådan bistand på grundlag af relevante og målelige referenceværdier.

↓ 2003/9/EF betragtning 12
(tilpasset)
⇒ ny

- (21) Misbrug af modtagelsessystemet bør hindres ved at specificere under hvilke betingelser, ~~der fastsættes en række grunde til indskrænkning eller inddragelse af de modtagelsesforhold, der stilles til rådighed for asylansøgerne~~ kan indskrænkes eller inddrages ⇒ samtidig med, at der sikres en værdig levestandard for alle asylansøgere ⇐.

↓ 2003/9/EF betragtning 13

- (22) Det bør sikres, at de nationale modtagelsessystemer og samarbejdet mellem medlemsstaterne med hensyn til modtagelse af asylansøgere fungerer effektivt.
-

↓ 2003/9/EF betragtning 14

- (23) Der bør tilskyndes til passende koordinering mellem de kompetente myndigheder med hensyn til modtagelse af asylansøgere, og der bør derfor gøres en indsats for at fremme et harmonisk forhold mellem lokalsamfundene og indkvarteringscentre.
-

↓ 2003/9/EF betragtning 15
(tilpasset)

- (24) ~~Minimumsstandarder indebærer, at m~~ Medlemsstaterne skal bør have beføjelser til at indføre eller bibeholde gunstigere bestemmelser for tredjelandstatsborgere og statsløse, der anmoder en medlemsstat om international beskyttelse.
-

↓ 2003/9/EF betragtning 16
⇒ nyt

- (25) Medlemsstaterne opfordres derfor til at anvende disse direktivs bestemmelser i forbindelse med procedurer for behandling af ansøgninger om andre former for beskyttelse end den, der følger af ⇒ direktiv [...]/EU [anerkendelsesdirektivet] ⇐ ~~Geneve-konventionen, for tredjelandstatsborgere og statsløse.~~
-

↓ 2003/9/EF betragtning 17

- (26) Gennemførelsen af dette direktiv bør evalueres med jævne mellemrum.
-

↓ 2003/9/EF betragtning 18
(tilpasset)

- (27) Da målene for den påtænkte handling, nemlig indførelsen af ~~minimums~~ standarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre kan gennemføres af Unionen på fællesskabsplan, kan Unionen Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, er dette direktiv ikke mere vidtgående end, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

↓ 2003/9/EF betragtning 19

~~I henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelte Det Forenede Kongerige ved skrivelse af 18. august 2001, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.~~

↓ 2003/9/EF betragtning 20

~~I medfør af artikel 1 i nævnte protokol deltager Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv. Uden at det berører artikel 4 i nævnte protokol, gælder dette direktivs bestemmelser derfor ikke for Irland.~~

↓ ny

(28) I overensstemmelse med artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af stk. 2, er det Forenede Kongerige, medmindre det i medfør af protokollens artikel 4 har meddelt, at det ønsker at acceptere foranstaltningen, ikke bundet af den og er fortsat bundet af direktiv 2003/9/EF.

(29) I overensstemmelse med protokollens artikel 1 deltager Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv. Med forbehold af artikel 4 i protokollen er Irland derfor ikke bundet af direktivet.

↓ 2003/9/EF betragtning 21

(30) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ~~oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

↓ 2003/9/EF betragtning 5

⇒ ny

(31) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender. Dette direktiv tilsigter således især, at den menneskelige værdighed respekteres fuldt ud, og at anvendelsen af artikel 1, ⇒ 6, 7 ⇐ ~~og~~ 18 ⇒ ,21, 24 og 47 ⇐ i nævnte charter fremmes ⇒, og bør gennemføres i overensstemmelse hermed ⇐.

↓ ny

(32) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national lovgivning bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af det tidligere direktiv.

(33) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til den i bilag II, del B, angivne frist for gennemførelse i national lovgivning af direktivet —

↓ 2003/9/EF

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

FORMÅL, DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at indføre ~~minimums~~ standarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

~~a) "Genève-konventionen": konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967~~

~~b) "asylansøgning": anmodning indgivet til en medlemsstat af en tredjelandstatsborger eller statsløs, som kan anses for at være en anmodning om international beskyttelse efter Genève-konventionen. Enhver anmodning om international beskyttelse anses for at være en asylansøgning, medmindre tredjelandstatsborgeren eller den statsløse udtrykkeligt anmoder om en anden form for beskyttelse, som der kan søges om særskilt~~

↓ ny

a) "ansøgning om international beskyttelse": en anmodning om international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra h), i direktiv [...]/.../EU] [anerkendelsesdirektivet]

↓ 2003/9/EF (tilpasset)
⇒ ny

- b) "ansøger", "ansøger om international beskyttelse" eller "asylansøger": en tredjelandstatsborger eller statsløs, der har indgivet en asylansøgning om international beskyttelse , som der endnu ikke er taget endelig stilling til
- c) "familiemedlemmer": for så vidt familien allerede eksisterede i hjemlandet, følgende medlemmer af asylansøgerens familie, der befinder sig i samme medlemsstat i forbindelse med dennes asylansøgning om international beskyttelse :
- i) Hvis ansøgeren er en voksen :
- i) = asylansøgerens ægtefælle eller dennes ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens udlændingelov
- ii) = mindreårige børn af par som omhandlet i første led ~~nr. i)~~ eller af asylansøgeren, på betingelse af at de er ugifte ~~og økonomisk afhængige af asylansøgeren~~, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret, som fastsat i national ret

↓ ny

- gifte mindreårige børn af par som omhandlet i første led eller af ansøgeren, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret, som fastsat i national ret, forudsat at de ikke er ledsaget af deres ægtefælle, og at det er i deres tarv at betragte dem som familiemedlemmer
- ii) Hvis ansøgeren er en ugift mindreårig:
- faderen og moderen, uanset om ansøgeren er født i eller udenfor ægteskab eller adopteret, som fastsat i national ret, eller den voksne, der er ansvarlig for ansøgeren ifølge loven eller den nationale praksis i den pågældende medlemsstat
- mindreårige søskende til ansøgeren, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret, som fastsat i national ret, forudsat at de er ugifte eller gift, men ikke ledsaget af deres ægtefælle, og at det er i deres tarv at blive betragtet som familiemedlem
- iii) Hvis ansøgeren er en gift mindreårig, de personer, der er omhandlet under nr. ii), forudsat at ansøgeren ikke er ledsaget af sin ægtefælle, og at det er i ansøgerens eller dennes søskendes tarv at betragte personerne nævnt under nr. ii) som familiemedlemmer.

↓ 2003/9/EF

~~e) "flygtning": person, der opfylder kravene i Genève-konventionens artikel 1, afsnit A~~

~~f) "flygtningestatus": den status, en medlemsstat tildeler en person, der er flygtning, og som får tilladelse til indrejse på denne medlemsstats område som flygtning~~

~~g) "procedurer" og "klager": de procedurer og klageformer, der er fastsat af medlemsstaterne efter national ret~~

↓ ny

d) "mindreårig": en tredjelandstatsborger eller en statsløs person under 18 år

↓ 2003/9/EF (tilpasset)

⇒ ny

~~e)h)~~ "uledsagete mindreårige": ⇒ en mindreårig ⇐ personer under 18 år, som ankommer til en medlemsstats område uden at være ledsaget af en myndig person, der er ansvarlig for vedkommende i henhold til loven eller ifølge ⇒ national praksis i den pågældende medlemsstat ⇐ sædvaner, så længe ☒ vedkommende ☒ ~~de~~ ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt; denne definition omfatter en mindreårige, der efterlades alene efter at være rejst ind på medlemsstaternes område

~~f)h)~~ "modtagelsesforhold": alle foranstaltninger, som medlemsstaterne sikrer asylansøgere i overensstemmelse med dette direktiv

~~g)h)~~ "materielle modtagelsesforhold": modtagelsesforhold, der omfatter indkvartering, kost og tøj, hvad enten dette ydes i form af naturalier, kontantydelse eller værdikuponer ⇒ eller en kombination af disse tre ⇐, samt lommepenge

~~h)k)~~ "frihedsberøvelse": enhver indespærring af en asylansøger, som en medlemsstat foretager på et særligt sted, hvor asylansøgeren er berøvet sin bevægelsesfrihed

~~i)h)~~ "indkvarteringscenter": et hvilket som helst sted, der bruges til kollektiv indkvartering af asylansøgere

↓ ny

j) "repræsentant": en person eller en organisation, der er udpeget som værgemagt af de kompetente organer til at bistå og repræsentere en uledsaget mindreårig i alle de procedurer, der er omhandlet i dette direktiv, med henblik på at varetage barnets tarv og udøve retlig handleevne for den mindreårige, hvor det er nødvendigt. Hvis en organisation optræder som repræsentant, udpeger den en person, som er ansvarlig for

at varetage værgens opgaver i forbindelse med den mindreårige i overensstemmelse med direktivet

- k) "ansøger med særlige modtagelsesbehov": en sårbar ansøger i henhold til artikel 21, som har behov for særlige garantier for at nyde de rettigheder og opfylde de forpligtelser, der fastsat i direktivet.

↓ 2003/9/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle tredjelandstatsborgere og statsløse, der indgiver en asylansøgning ⇒ om international beskyttelse ⇐ ~~ved en medlemsstats grænse eller~~ på ☒ en medlemsstats ☒ ~~dennes~~ område, ☒ herunder ved grænsen, ☒ ⇒ i dens territorialfarvande eller transitområder, ⇐ og som har tilladelse til at opholde sig på dette område som asylansøgere, og på deres familiemedlemmer, hvis de er omfattet af denne asylansøgning ⇒ om international beskyttelse ⇐ i henhold til den nationale lovgivning.

↓ 2003/9/EF
⇒ ny

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på anmodninger om diplomatisk eller territorialt asyl, der indgives til medlemsstaternes repræsentationer.
3. Dette direktiv anvendes ikke, hvis bestemmelserne i Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf¹² finder anvendelse.
4. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende dette direktiv på procedurerne for behandling af ansøgninger om andre former for beskyttelse end den, der følger af ⇒ direktiv [.../.../EU] [anerkendelsesdirektivet] ⇐ ~~Genève-konventionen, for tredjelandstatsborgere eller statsløse, der ikke kan betragtes som flygtninge.~~

Artikel 4

Gunstigere bestemmelser

Medlemsstaterne kan indføre eller bibeholde gunstigere bestemmelser om modtagelsesforhold for asylansøgere og andre nære slægtninge til asylansøgeren, der befinder sig i samme medlemsstat, når de er afhængige af ansøgeren eller af humanitære årsager, i det omfang disse bestemmelser er forenelige med dette direktiv.

¹² EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12.

KAPITEL II

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM MODTAGELSESFORHOLDENE

Artikel 5

Information

1. Medlemsstaterne informerer asylansøgerne mindst om de fastsatte ydelser og de forpligtelser, de skal overholde for så vidt angår modtagelsesforholdene, inden for en rimelig frist på ikke over 15 dage efter, at de har indgivet deres ansøgning ⇒ om international beskyttelse ⇐ ~~til den kompetente myndighed.~~

Medlemsstaterne sørger for, at asylansøgerne informeres om de organisationer eller grupper af personer, der yder specifik juridisk bistand, og om de organisationer, der vil kunne hjælpe eller informere dem om de modtagelsesforhold, der er til rådighed, herunder lægebehandling.

↓ 2003/9/EF (tilpasset)
⇒ ny

2. Medlemsstaterne sørger for, at den information, der er nævnt i stk. 1, gives skriftligt og ~~så vidt muligt~~ på et sprog, som asylansøgerne ⇒ forstår eller ⇐ med rimelighed kan forventes at forstå. Oplysningerne kan om nødvendigt også gives mundtligt.

Artikel 6

Dokumenter

1. Medlemsstaterne sørger for, at asylansøgerne inden tre dage efter, at de har indgivet deres ~~asylansøgning~~ ⇒ om international beskyttelse ⇐ ~~til de kompetente myndigheder,~~ får et dokument udstedt på navn, som bekræfter deres status som asylansøgere, eller som attesterer, at de pågældende har tilladelse til at opholde sig på medlemsstatens område, indtil der er truffet afgørelse om asylansøgningen, eller mens den behandles.

Hvis indehaveren ikke kan færdes frit på hele eller en del af medlemsstatens område, skal dette fremgå af dokumentet.

2. Medlemsstaterne kan undlade at anvende denne artikel, når asylansøgeren er frihedsberøvet, og i forbindelse med behandlingen af en ~~asylansøgning~~ ⇒ om international beskyttelse ⇐, der er indgivet ved grænsen, eller i forbindelse med en procedure til afgørelse af, om asylansøgeren er berettiget til ~~lovlig~~ indrejse på en medlemsstats område. I særlige tilfælde kan medlemsstaterne under behandlingen af en ~~asylansøgning~~ ⇒ om international beskyttelse ⇐ forsyne asylansøgerne med andre bevisdokumenter svarende til det i stk. 1 nævnte dokument.

3. Det i stk. 1 nævnte dokument er ikke nødvendigvis et bevis for asylansøgerens identitet.
4. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige foranstaltninger for at sørge for, at asylansøgere får udstedt det i stk. 1 omhandlede dokument, der skal være gyldigt i lige så lang tid, som asylansøgerne har tilladelse til at opholde sig på den pågældende medlemsstats område ~~eller ved dennes grænse~~.
5. Medlemsstaterne kan udstede et rejsedokument til asylansøgere, når tungtvejende humanitære årsager kræver deres tilstedeværelse i en anden stat.

↓ ny

6. Medlemsstaterne pålægger ikke asylansøgere dokumentationskrav eller andre administrative krav, før de indrømmer de rettigheder, som asylansøgere har i henhold til dette direktiv, alene med den begrundelse, at de ansøger om international beskyttelse.

↓ 2003/9/EF
⇒ ny

Artikel 7

Opholdssted og retten til at færdes frit

1. Asylansøgere kan færdes frit på værtsmedlemsstatens område eller på et område, som de har fået anvist af denne medlemsstat. Det anviste område må ikke berøre privatlivets ukrænkelighed, og det skal give tilstrækkelige muligheder for at sikre adgang til alle de ydelser, der er omhandlet i dette direktiv.
2. Medlemsstaterne kan bestemme, hvor asylansøgeren skal opholde sig i almenhedens interesse, af hensyn til den offentlige orden, eller når det er nødvendigt for en hurtig behandling og effektiv opfølgning af ansøgningen ⇒ om international beskyttelse ⇐
- ~~3. I tilfælde, hvor det af retlige hensyn og af hensyn til den offentlige orden viser sig nødvendigt, kan medlemsstaterne indespærre en asylansøger på et særligt sted i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.~~
- ~~3.4.~~ Medlemsstaterne kan gøre adgangen til materielle modtagelsesforhold betinget af, at asylansøgerne opholder sig et bestemt sted, som medlemsstaterne anviser. En sådan afgørelse, som kan være generel, træffes individuelt og i overensstemmelse med national lovgivning.
- ~~4.5.~~ Medlemsstaterne fastsætter mulighed for at give asylansøgerne midlertidig tilladelse til at forlade det i stk. 2 og ~~43~~ omhandlede opholdssted og/eller det i stk. 1 omhandlede anviste område. Afgørelser træffes individuelt, objektivt og upartisk og skal begrundes, hvis de er negative.

Asylansøgeren skal ikke anmode om tilladelse til at overholde aftaler med myndighederne og domstolene, hvis den pågældendes tilstedeværelse er nødvendig.

- 5.6 Medlemsstaterne kræver, at asylansøgerne meddeler de kompetente myndigheder deres nuværende adresse og hurtigst muligt informerer disse myndigheder om eventuelle adresseændringer.

↓ ny

Artikel 8

Frihedsberøvelse

1. Medlemsstaterne kan ikke frihedsberøve en person alene med den begrundelse, at vedkommende ansøger om international beskyttelse, jf. direktiv [.../.../EU] [asylproceduredirektivet].
2. Hvis det på grundlag af en individuel vurdering af den enkelte sag viser sig nødvendigt, kan medlemsstaterne frihedsberøve en ansøger, hvis andre mindre strenge alternative tvangsmidler ikke kan anvendes effektivt.
3. Med forbehold af artikel 11 og frihedsberøvelse i forbindelse med straffesager kan en ansøger kun frihedsberøves:
 - a) for at fastlægge vedkommendes identitet eller nationalitet
 - b) for i forbindelse med en indledende samtale at fastlægge de forhold, som ansøgningen om international beskyttelse støttes på, og som ikke kunne fastlægges uden frihedsberøvelse
 - c) for i forbindelse med en procedure at afgøre, om vedkommende har ret til indrejse på området
 - d) hvis det sker af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Disse grunde fastsættes i national lovgivning.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den nationale lovgivning indeholder regler vedrørende alternativer til frihedsberøvelse, såsom regelmæssig rapportering til myndighederne, økonomisk sikkerhedsstillelse eller en forpligtelse til at forblive på et bestemt sted.

Artikel 9

Frihedsberøvede asylansøgers garantier

1. Frihedsberøvelsen skal være så kort som mulig og må kun opretholdes, så længe de i artikel 8, stk. 3, grunde gør sig gældende.

Administrative procedurer, som vedrører de i artikel 8, stk. 3, anførte grunde, gennemføres med fornøden omhu. Forsinkelser i den administrative procedure, som ikke kan tilskrives asylansøgeren berettiger ikke til fortsat frihedsberøvelse.

2. Afgørelser om frihedsberøvelse træffes af en retsinstans eller af administrative myndigheder. Hvis afgørelsen om frihedsberøvelse træffes af administrative myndigheder, skal den bekræftes af en retsinstans inden for 72 timer regnet fra frihedsberøvelsens begyndelse. Hvis retsinstansen fastslår, at frihedsberøvelsen er ulovlig, eller der ikke træffes afgørelse inden for 72 timer, skal den pågældende asylansøger straks løslades.
3. Der træffes skriftlig afgørelse om frihedsberøvelse. Afgørelsen skal indeholde den faktiske og retlige begrundelse, som den bygger på, samt procedurerne i national ret for prøvelse af den på et sprog, som asylansøgeren forstår eller med rimelig forventes at forstå. Frihedsberøvede asylansøgere underrettes straks om afgørelsen.
4. Frihedsberøvelsen tages med rimelige mellemrum op til fornyet overvejelse enten af retsinstansens egen drift eller på den pågældende asylansøgers anmodning, navnlig hvis den er af længere varighed, der opstår nye forhold, eller der foreligger nye oplysninger, som kan have betydning for frihedsberøvelsens lovlighed.
5. I tilfælde af appel eller fornyet vurdering af afgørelsen om frihedsberøvelse sikrer medlemsstaterne, at asylansøgere har adgang til gratis juridisk bistand og repræsentation, hvis de ikke selv kan dække udgifterne, og for så vidt som det er nødvendigt for at sikre dem effektiv adgang til retlig prøvelse.

Juridisk bistand og repræsentation omfatter som minimum udarbejdelse af de nødvendige sagsakter og repræsentation ved retsinstansen.

Juridisk bistand og repræsentation kan begrænses til juridiske rådgivere, som i henhold til national ret specifikt er udpeget til at bistå og repræsentere asylansøgere.

Procedurerne for adgang til juridisk bistand og repræsentation i sådanne tilfælde fastsættes i national ret.

Artikel 10

Vilkår under frihedsberøvelsen

1. Frihedsberøvelse må kun finde sted i særlige forvaringscentre.
Frihedsberøvede asylansøgere skal holdes adskilt fra andre tredjelandsstatsborgere, som ikke har indgivet ansøgning om international beskyttelse, medmindre det er nødvendigt at sikre familiens enhed, og ansøgeren har givet sit samtykke.
2. Frihedsberøvede asylansøgere skal have adgang til udendørsområder.
3. Medlemsstaterne sikrer, at personer, der repræsenterer De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge, har muligheden for at kommunikere med ansøgere og få adgang til forvaringscentre. Dette gælder også en organisation, som arbejder på den pågældende medlemsstats område på vegne af De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge ifølge en aftale med medlemsstaten.

4. Medlemsstaterne sikrer, at familiemedlemmer, juridiske rådgivere og personer, som repræsenterer relevante ikke-statslige organisationer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat, har mulighed for at kommunikere med ansøgere og få adgang til forvaringscentre. Adgangen kan kun begrænses, hvis begrænsningen i medfør af national ret er objektiv nødvendig af hensyn til sikkerheden, den offentlige orden eller den administrative ledelse af forvaringscentret, forudsat at adgangen ikke dermed begrænses alvorligt eller gøres umulig.
5. Medlemsstaterne sikrer, at frihedsberøvede asylansøgere systematisk får oplysninger om de regler, der gælder i centret, og om deres rettigheder og forpligtelser på et sprog, de forstår eller med rimelig forventes at forstå.
6. I behørigt begrundede tilfælde og for en rimelig periode, som skal være så kort som mulig, kan medlemsstaterne fravige:
 - a) stk. 1, første afsnit, hvis indkvartering i specialiserede forvaringscentre midlertidigt ikke er muligt, og hvis medlemsstaterne som følge heraf er nødt til at benytte fængsler, forudsat at frihedsberøvede asylansøgere holdes adskilt fra almindeligt indsatte; uledsagede mindreårige må dog ikke indkvarteres i fængsler
 - b) stk. 5, hvis asylansøgeren frihedsberøves ved et grænseovergangssted eller i et transitområde med undtagelse af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 43 i direktiv [.../.../EU] [asylproceduredirektivet].

Artikel 11

Frihedsberøvelse af sårbare personer og personer med særlige modtagelsesbehov

1. Sårbare personer må under ingen omstændigheder frihedsberøves, medmindre det er fastslået, at deres helbred, herunder deres mentale sundhed, og trivsel ikke vil blive væsentligt forringet som følge af frihedsberøvelsen.

Hvis sårbare personer frihedsberøves, sikrer medlemsstaterne regelmæssigt tilsyn og passende støtte under hensyntagen til deres særlige situation, herunder deres helbred.

2. Mindreårige kan ikke frihedsberøves, medmindre det i den enkelte sag fastslås, at det er i den mindreåriges tarv, jf. artikel 23, stk. 2.

Frihedsberøvelse af mindreårige skal være en foranstaltning, der anvendes som sidste udvej, efter at det er fastslået, at andre mindre strenge tvangsmidler ikke kan anvendes effektivt. Det skal være for den kortest mulige periode, og der skal gøres alt for at løslade frihedsberøvede mindreårige og indkvartere dem i faciliteter, der er egnede for mindreårige.

Frihedsberøvelse af uledsagede mindreårige må kun ske i særlig usædvanlige tilfælde.

Hvis mindreårige frihedsberøves, skal de have mulighed for at deltage i fritidsaktiviteter, herunder leg og rekreation, der passer til deres alder.

Mindreårige skal have adgang til udendørsområder.

Hvis mindreårige frihedsberøves, skal medlemsstaterne sikre, at de indkvarteres særskilt fra voksne.

3. Frihedsberøvede familier skal have separat indkvartering, der sikrer tilstrækkelig beskyttelse af privatlivet.

4. Hvis kvindelige asylansøgere frihedsberøves, sikrer medlemsstaterne, at de indkvarteres adskilt fra mandlige asylansøgere, medmindre der er tale om familiemedlemmer, og alle berørte personer har givet deres samtykke.

Undtagelser kan også gælde for brugen af fællesområder, der benyttes til rekreation eller sociale aktiviteter, herunder til indtagelse af måltider.

5. I behørigt begrundede tilfælde og for en rimelig periode, som skal være så kort som mulig, kan medlemsstaterne fravige stk. 2, fjerde afsnit, stk. 3, og stk. 4, første afsnit, hvis asylansøgeren frihedsberøves ved et grænseovergangssted eller i et transitområde, med undtagelse af de tilfælde der er omhandlet i artikel 43 i direktiv [.../.../EU] [asylproceduredirektivet].

↓ 2003/9/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel 12 ~~8~~

Familier

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til så vidt muligt at bevare familiens enhed på deres område, hvis asylansøgerne har ophold i samme medlemsstat. Disse foranstaltninger finder anvendelse med asylansøgernes accept.

Artikel 13 ~~9~~

Helbredsundersøgelser

Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgerne underkastes en helbredsundersøgelse af hensyn til den offentlige sundhed.

Artikel 14 ~~10~~

Skolegang og undervisning for mindreårige

1. Medlemsstaterne giver mindreårige børn af asylansøgere samt mindreårige asylansøgere adgang til uddannelsessystemet på betingelser, der svarer til dem, som gælder for værtsmedlemsstatens egne statsborgere, så længe en udsendelsesforanstaltning vedrørende dem selv eller deres forældre ikke er gennemført. Denne uddannelse kan finde sted i indkvarteringscentrene.

Medlemsstaterne kan bestemme, at denne adgang er begrænset til det offentlige uddannelsessystem.

Ved mindreårige forstås børn, der er under myndighedsalderen i den medlemsstat, hvor asylansøgningen er indgivet eller behandles. Medlemsstaterne kan ikke afbryde undervisning på sekundærtrinnet, blot fordi den mindreårige har nået myndighedsalderen.

2. Adgangen til uddannelsessystemet må ikke udsættes i mere end tre måneder efter, at ansøgningen om international beskyttelse er indgivet af den mindreårige eller på dennes vegne dennes forældre har indgivet ansøgning. Denne periode kan forlænges til et år, når der ydes specialundervisning med henblik på at lette adgangen til uddannelsessystemet.

↓ ny

Mindreårige tilbydes indslusningskurser, herunder sprogkurser, hvis det er nødvendigt for at fremme deres adgang til og integration i det nationale uddannelsessystem.

↓ 2003/9/EF
⇒ ny

3. Hvis der ikke er mulighed for adgang til uddannelsessystemet som omhandlet i stk. 1 som følge af den mindreåriges særlige situation, ~~kan~~ skal medlemsstaten tilbyde alternative undervisningsformer i overensstemmelse med national ret og praksis .

Artikel 15 ~~11~~

Beskæftigelse

- ~~1. Medlemsstaterne fastsætter en periode, der starter fra den dato, hvor asylansøgningen er indgivet, og i hvilken ansøgeren ikke har adgang til arbejdsmarkedet.~~

↓ ny

1. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere har adgang til arbejdsmarkedet senest seks måneder efter datoen for indgivelse af ansøgningen om international beskyttelse.

Medlemsstaterne kan forlænge fristen med op til højst seks måneder i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 31, stk. 3, litra b) og c), i direktiv [.../.../EU] [asylproceduredirektivet].

↓ 2003/9/EF

⇒ ny

2. ~~Hvis der ikke er truffet en afgørelse i første instans et år efter indgivelsen af asylansøgningen, og denne forsinkelse ikke kan tilskrives ansøgeren, beslutter~~ Medlemsstaterne beslutter, på hvilke vilkår ansøgeren får adgang til arbejdsmarkedet ⇒ i overensstemmelse med national ret, samtidig med at de sikrer, at asylansøgere har effektiv adgang til arbejdsmarkedet ⇐.
3. Adgangen til arbejdsmarkedet må ikke trækkes tilbage under klageprocedurerne, når en klage over en negativ afgørelse efter normalproceduren har opsættende virkning, før der er meddelt negativ afgørelse i klagesagen.
4. ~~Af arbejdsmarkedspolitiske hensyn kan medlemsstaterne give forrang til EU-borgere og statsborgere fra stater, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, samt tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold.~~

Artikel 16 ~~12~~

Erhvervsuddannelse

Medlemsstaterne kan give asylansøgere adgang til erhvervsuddannelse, uanset om ansøgeren har adgang til arbejdsmarkedet eller ej.

Adgang til erhvervsuddannelse, der er forbundet med en arbejdskontrakt, afhænger af, i hvilket omfang ansøgeren har adgang til arbejdsmarkedet efter bestemmelserne i artikel 15 ~~11~~.

Artikel 17 ~~13~~

Generelle regler om materielle modtagelsesforhold og lægebehandling

1. Medlemsstaterne sørger for, at der er materielle modtagelsesforhold til rådighed for asylansøgere, når de indgiver ~~asylansøgning~~ ⇒ om international beskyttelse ⇐ .

↓ 2003/9/EF (tilpasset)

2. Medlemsstaterne ☒ sikrer, at ☒ ~~træffer foranstaltninger vedrørende~~ materielle modtagelsesforhold, der muliggør en ☒ passende ☒ levestandard ☒ for ansøgere om international beskyttelse ☒ , som sikrer ~~asylansøgernes~~ ☒ deres underhold og beskytter deres fysiske og mentale ☒ sundhed og midlerne til deres underhold.

↓ 2003/9/EF

⇒ ny

Medlemsstaterne sørger for, at levestandarden også opretholdes, når det drejer sig om ⇒ sårbare personer ⇐ ~~mennesker med særlige behov~~, jf. artikel ⇒ 21 ⇐ ~~17~~, og frihedsberøvede personer.

3. Medlemsstaterne kan gøre alle eller nogle af de materielle modtagelsesforhold og lægebehandlinger betinget af, at asylansøgerne ikke har tilstrækkelige midler til at opretholde en levestandard, som deres sundhed kræver, og til at sikre deres underhold.
4. Medlemsstaterne kan kræve, at asylansøgerne dækker eller bidrager til dækningen af omkostningerne i forbindelse med de materielle modtagelsesforhold og de lægebehandlinger, der er omhandlet i dette direktiv, jf. stk. 3, når asylansøgerne råder over tilstrækkelige midler, f.eks. hvis de har arbejdet i en rimelig periode.

Hvis det viser sig, at en ansøger havde tilstrækkelige midler til at dække de materielle modtagelsesforhold og lægebehandling, da disse basale behov blev opfyldt, kan medlemsstaterne kræve tilbagebetaling fra asylansøgeren.

~~5. De materielle modtagelsesforhold kan stilles til rådighed i form af naturalier, kontantydelse eller værdikuponer eller en kombination af disse.~~

~~Når medlemsstaterne yder materielle modtagelsesforhold i form af kontantydelse eller værdikuponer, fastlægges størrelsen af disse i overensstemmelse med principperne i denne artikel.~~

↓ ny

5. Når medlemsstaterne yder materielle modtagelsesforhold i form af kontantydelse og værdikuponer, fastlægges størrelsen heraf på grundlag af de referenceværdier, som den pågældende medlemsstat har fastlagt enten ved lov eller praksis for at sikre en passende levestandard for egne statsborgere, såsom minimumsniveauet af social bistand. Medlemsstaterne kan indrømme asylansøgere en mindre gunstig behandling end egne statsborgere, hvis det er behørigt begrundet.

↓ 2003/9/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~18~~ 14

Bestemmelser om materielle modtagelsesforhold

1. Hvis der stilles gratis indkvartering til rådighed, skal det ske i en af følgende former eller en kombination heraf:
 - a) lokaler, der anvendes med henblik på indkvartering af asylansøgere under behandlingen af en asylansøgning ⇒ om internationale beskyttelse ⇐ , der er indgivet ved grænsen ⇒ eller i transitområder ⇐
 - b) indkvarteringscentre, hvor der sikres en passende levestandard
 - c) private huse, lejligheder, hoteller eller andre bygninger, der egner sig til indkvartering af asylansøgere.

2. ⇒ Med forbehold af specifikke vilkår under frihedsberøvelsen, jf. artikel 10 og 11, i forbindelse den indkvartering, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), sikrer ~~Medlemsstaterne, at sikrer asylansøgere, der er indkvarteret på en af de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede måder:~~

- a) ansøgere har garanti for beskyttelse af deres familieliv
- b) ansøgere har mulighed for at kommunikere med deres familie, deres juridiske rådgivere, personer, som repræsenterer ~~repræsentanter for~~ De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge (UNHCR) og ⇒ andre relevante nationale, internationale og ⇐ ikke-statslige organisationer ⇒ og organer ⇐ ~~(ngo'er), som medlemsstaterne anerkender~~

↓ 2003/9/EF artikel 14, stk. 7
(tilpasset)
⇒ ny

c) Med henblik på at bistå asylansøgerne gives adgang for ⇒ familiemedlemmer ⇐ ~~juridiske og andre rådgivere for asylansøgere og,~~ , personer, som repræsenterer ~~repræsentanter for~~ UNHCR ~~eller~~ og ⇒ relevante ⇐ ngo'er, ~~der repræsenterer UNHCR, og som er anerkendt af medlemsstaten, adgang til indkvarteringscentrene og de andre indkvarteringsfaciliteter.~~ Denne adgang kan kun begrænses af grunde, der vedrører indkvarteringscentrenes og ~~faciliteternes~~ samt asylansøgernes sikkerhed.

↓ ny

3. Medlemsstaterne tager hensyn til køn, alder og den situation, som sårbare personer befinder sig i i forbindelse med ansøgere i de stk. 1, litra a) og b), omhandlede lokaler og indkvarteringscentre.

↓ 2003/9/EF (tilpasset)
⇒ ny

4. ~~Medlemsstaterne lægger særlig vægt på forebyggelse af~~ træffer passende foranstaltninger til at forhindre overfald ⇒ og kønsspecifik vold, herunder seksuelle overgreb, ⇐ i de lokaler og indkvarteringscentre, der er nævnt i stk. 1, litra a) og b).

~~3. Hvis det er hensigtsmæssigt, sørger medlemsstaterne for, at mindreårige børn af asylansøgere og mindreårige asylansøgere indkvarteres sammen med deres forældre eller med det voksne familiemedlem, der ifølge loven eller sædvane har ansvaret for dem.~~

- ~~5. 4.~~ Medlemsstaterne sørger for, at asylansøgere kun overføres fra en indkvartering til en anden, når det er nødvendigt. Medlemsstaterne giver asylansøgere mulighed for at informere deres juridiske rådgivere om overførslen og om deres nye adresse.
- ~~6. 5.~~ Personalet i indkvarteringscentre skal have en passende uddannelse og har tavshedspligt som defineret i national ret med hensyn til de oplysninger, de får kendskab til under deres arbejde.
- ~~7. 6.~~ Medlemsstaterne kan inddrage asylansøgere i forvaltningen af de materielle ressourcer og de ikke-materielle aspekter af livet i centret gennem et repræsentativt rådgivende organ eller råd bestående af beboere.
- ~~7. Med henblik på at bistå asylansøgere får juridiske og andre rådgivere for asylansøgere og repræsentanter for UNHCR eller ngo'er, der repræsenterer UNHCR, og som er anerkendt af medlemsstaten, adgang til indkvarteringscentre og de andre indkvarteringsfaciliteter. Denne adgang kan kun begrænses af grunde, der vedrører indkvarteringscentrenes og faciliteternes samt asylansøgernes sikkerhed.~~
8. ⇒ I behørigt begrundede tilfælde ⇐ kan medlemsstaterne ~~kan~~ undtagelsesvis fastsætte nærmere bestemmelser om andre materielle modtagelsesforhold end dem, der er fastsat i denne artikel, i en rimelig periode, der skal være så kort som muligt, når
- a) = der er behov for en første vurdering af ansøgerens særlige behov ⇒ i overensstemmelse med artikel 22 ⇐
- ~~der ikke kan stilles materielle modtagelsesforhold, jf. denne artikel, til rådighed i et bestemt geografisk område~~
- b) = den sædvanlige indkvarteringskapacitet midlertidigt er opbrugt
- ~~asylansøgeren er frihedsberøvet eller tilbageholdes ved grænseovergangssteder.~~

Disse andre forhold skal under alle omstændigheder dække de basale behov.

Artikel ~~19~~ ~~15~~

Lægebehandling

1. Medlemsstaterne sørger for, at asylansøgere får den nødvendige lægebehandling, som mindst skal omfatte akut lægehjælp og absolut nødvendig behandling af sygdomme ⇒ eller posttraumatiske sygdomme ⇐ .
2. Medlemsstaterne yder den nødvendige lægebehandling eller anden form for behandling til asylansøgere med særlige ⇒ modtagelses ⇐ behov ⇒ , herunder den fornødne psykiatriske behandling ⇐ .

KAPITEL III

INDSKRÆNKNING ELLER INDDRAGELSE AF ☒ MATERIELLE ☒ MODTAGELSESFORHOLD

Artikel 20 ~~16~~

Indskrænkning eller inddragelse af ☒ materielle ☒ modtagelsesforhold

1. Medlemsstaterne kan indskrænke eller inddrage ☒ materielle ☒ modtagelsesforholdene i følgende tilfælde:

~~a)~~ a) hvis asylansøgeren:

a) = forlader det opholdssted, der er fastlagt af den kompetente myndighed, uden at underrette myndigheden, eller, hvis dette kræves, uden tilladelse, eller

b) = undlader at overholde sin mødepligt, at imødekomme anmodninger om at fremkomme med oplysninger eller at møde til personlige samtaler vedrørende asylproceduren i en rimelig periode, der fastlægges i national ret, eller

c) = ~~allerede~~ har indgivet ⇒ en fornyet ansøgning som defineret i artikel 2, litra q), i [.../.../EU] [asylproceduredirektivet] ⇐ ~~asylansøgning i samme medlemsstat~~ ☒ eller ☒

☒ d) ~~hvis asylansøgeren~~ har skjult sine økonomiske midler og derfor uberettiget nydt godt af materielle modtagelsesforhold. ☒

Når asylansøgeren ☒ i forbindelse med litra a) og b), ☒ opspores eller frivilligt melder sig hos de kompetente myndigheder, træffes der på grundlag af årsagerne til den pågældendes forsvinden en begrundet afgørelse om genoptagelse af adgangen til alle ☒ de materielle ☒ modtagelsesforholdene ☒, der er indskrænket eller inddraget, ☒ eller nogle af dem.

~~b) hvis asylansøgeren har skjult sine økonomiske midler og derfor uberettiget nydt godt af materielle modtagelsesforhold.~~

~~Hvis det viser sig, at en ansøger havde tilstrækkelige midler til at dække de materielle modtagelsesforhold og lægebehandling, da disse basale behov blev opfyldt, kan medlemsstaterne kræve tilbagebetaling fra asylansøgeren.~~

~~2. En medlemsstat kan nægte modtagelsesforhold, hvis en asylansøger ikke har godtgjort, at asylansøgningen blev indgivet, så snart det var praktisk muligt efter ankomsten til den pågældende medlemsstat.~~

2. 3 Medlemsstaterne kan iværksætte sanktioner i tilfælde af alvorlige overtrædelser af de bestemmelser, der er fastlagt for indkvarteringscentrene, samt i tilfælde af grov voldelig adfærd.

- ~~3.~~ ~~4.~~ Afgørelser om indskrænkning, ~~eller~~ inddragelse eller nægtelse af ~~☒~~ materielle ~~☒~~ modtagelsesforhold eller om sanktioner som omhandlet i stk. ~~1.~~~~2~~ og ~~3~~~~2~~ træffes individuelt, objektivt og upartisk og skal begrundes. Afgørelser baseres på den pågældendes særlige situation, specielt med hensyn til personer, der er omfattet af artikel ~~⇒~~ 21 ~~⇐~~ ~~17~~, under hensyn til proportionalitetsprincippet. Medlemsstaterne sikrer under alle omstændigheder adgang til ~~akut~~ lægebehandling ~~⇒~~ i overensstemmelse med artikel 19 ~~⇐~~.
- ~~4.~~ ~~5.~~ Medlemsstaterne sikrer, at de materielle modtagelsesforhold ikke inddrages eller indskrænkes, før der er truffet en ~~negativ~~ afgørelse ~~☒~~ i overensstemmelse med stk. 3 ~~☒~~.

KAPITEL IV

BESTEMMELSER VEDRØRENDE ~~⇒~~ SÅRBARE ~~⇐~~ PERSONER ~~MED SÆRLIGE BEHOV~~

Artikel ~~21~~ ~~17~~

Almindeligt princip

- ~~1.~~ Medlemsstaterne tager i den nationale lovgivning til gennemførelse af ~~⇒~~ dette direktiv ~~⇐~~ ~~kapitel II om de materielle modtagelsesforhold og om lægebehandling~~ hensyn til situationen for sårbare personer, såsom mindreårige, uledsagede mindreårige, handicappede, ældre, gravide kvinder, enlige forældre med mindreårige børn ~~⇒~~, ofre for menneskehandel, personer med alvorlige fysiske sygdomme, sindslidelser eller posttraumatiske sygdomme ~~⇐~~ og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter.
- ~~2.~~ ~~Stk. 1 finder kun anvendelse på personer, der anses for at have særlige behov efter en individuel vurdering af deres situation.~~

↓ ny

Artikel 22

Fastlæggelse af sårbare personers særlige modtagelsesbehov

1. Medlemsstaterne fastlægger procedurer til at fastslå, om ansøgeren er en sårbar person, om vedkommende i givet fald har særlige modtagelsesbehov, og hvilke behov der er tale om. Disse procedurer iværksættes inden for en rimelig frist efter indgivelse af en ansøgning om international beskyttelse. Medlemsstaterne sikrer, at der også tages hensyn til de særlige modtagelsesbehov i overensstemmelse med direktivet, selv om de først viser sig på et senere tidspunkt i asylproceduren.

Medlemsstaterne sikrer, at personer med særlige modtagelsesbehov får den fornødne støtte under hele asylproceduren, og at der føres tilstrækkeligt tilsyn med deres situation.

2. De i stk. 1 omhandlede procedurer berører ikke vurderingen af behovet for international beskyttelse i medfør af direktiv [.../.../EU] [anerkendelsesdirektivet].

↓ 2003/9/EF
⇒ ny

Artikel 23 ~~18~~

Mindreårige

1. Den mindreåriges tarv kommer i første række, når medlemsstaterne skal gennemføre de bestemmelser i dette direktiv, der vedrører mindreårige. ⇒ Medlemsstaterne sikrer en levestandard, der er passende for den mindreåriges fysiske, mentale, åndelige, moralske og sociale udvikling. ⇐

↓ ny

2. Ved vurdering af barnets tarv tager medlemsstaterne især behørigt hensyn til følgende faktorer:

- a) muligheder for familiesammenføring
- b) den mindreåriges trivsel og sociale udvikling under særlig hensyntagen til vedkommendes etniske, religiøse, kulturelle og sproglige baggrund
- c) sikkerhedshensyn, navnlig hvis der er risiko for, at den mindreårige er offer for menneskehandel
- d) den mindreåriges egen mening under hensyntagen til vedkommendes alder og modenhed.

3. Medlemsstaterne sikrer, at mindreårige har adgang til fritidsaktiviteter, herunder leg og rekreation, der er passende for deres alder, i de lokaler og indkvarteringscentre, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a) og b), og til udendørsaktiviteter.

↓ 2003/9/EF

4. ~~2.~~ Medlemsstaterne sørger for, at mindreårige, der har været udsat for misbrug, vanrøgt, udnyttelse, tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling, eller som har lidt under væbnede konflikter, får adgang til rehabilitering, og tilbyder dem en passende psykiatrisk behandling og kvalificeret rådgivning, når der er behov derfor.

↓ 2003/9/EF artikel 14, stk. 3
⇒ ny

5. Hvis det er hensigtsmæssigt, sørger medlemsstaterne for, at mindreårige børn af asylansøgere og mindreårige asylansøgere indkvarteres sammen med deres forældre eller med det voksne familiemedlem, der ifølge loven eller sædvane ⇒ den pågældende medlemsstats nationale praksis ⇐ har ansvaret for dem ⇒ , forudsat at det er i den mindreåriges tarv ⇐.

↓ 2003/9/EF
⇒ ny

Artikel 24 ~~19~~

Uledsagede mindreårige

1. Medlemsstaterne træffer hurtigst muligt foranstaltninger til at sikre, at uledsagede mindreårige repræsenteres af en værge eller om nødvendigt af en organisation, som har til opgave at drage omsorg for den mindreårige, eller enhver anden passende form for repræsentation ⇒ en repræsentant repræsenterer og bistår den uledsagede mindreårige, således at sidstnævnte kan nyde de rettigheder og opfylde de forpligtelser, der er i henhold til direktivet. Repræsentanten skal have den fornødne ekspertise inden for børneforsorg og skal udføre sine opgaver i overensstemmelse med princippet om varetagelse af barnets tarv, som beskrevet i artikel 23, stk. 2 ⇐.

De kompetente myndigheder skal regelmæssigt vurdere disse mindreåriges situation.

2. Uledsagede mindreårige, der indgiver en asylansøgning ⇒ om international beskyttelse ⇐ , ~~modtages~~ anbringes fra det tidspunkt, hvor de får tilladelse til indrejse, til de er nødt til at forlade den medlemsstat, hvor ansøgningen ⇒ om international beskyttelse ⇐ er indgivet eller behandles,
- hos myndige familiemedlemmer
 - ~~hosi~~ en plejefamilie
 - i indkvarteringscentre med særlige faciliteter for mindreårige
 - i andre former for indkvartering, der egner sig for mindreårige.

Medlemsstaterne kan anbringe uledsagede mindreårige på 16 år og derover i indkvarteringscentre for voksne asylansøgere ⇒ , hvis det er i deres tarv, jf. artikel 23, stk. 2 ⇐ .

Så vidt muligt må søskende ikke skilles ad under hensyntagen til den pågældende mindreåriges tarv og navnlig til barnets alder og modenhed. Flytning af uledsagede mindreårige fra ét indkvarteringssted til et andet skal begrænses til et minimum.

↓ 2003/9/EF (tilpasset)

⇒ ny

3. ⇒ Medlemsstaterne indfører procedurer til at spore familiemedlemmer til en uledsaget mindreårig. ⇐ ~~Medlemsstaterne~~ ⊗ De ⊗ ~~bestreber sig på~~
⇒ begynder ⇐ at opspore ⊗ den uledsagede mindreåriges ⊗ familiemedlemmer
⇒ , eventuelt med internationale eller andre relevante organisationers
hjælp, ⇐ hurtigst muligt efter ⇒ , at en ansøgning om international beskyttelse er
indgivet, ⇐ idet de beskytter den mindreåriges tarv, ~~at opspore dennes~~
~~familiemedlemmer~~. I de tilfælde, hvor der kan foreligge en trussel mod den
mindreåriges eller dennes nære familiemedlemmers liv eller integritet, særlig hvis de
er blevet i hjemlandet, må det sikres, at indsamlingen, behandlingen og
videregivelsen af oplysninger om de pågældende foretages på et fortroligt grundlag,
så man undgår at bringe deres sikkerhed i fare.

↓ 2003/9/EF (tilpasset)

⇒ ny

4. De personer, der arbejder med uledsagede mindreårige, skal have ⇒ fulgt og løbende
følge ⇐ ~~eller tage en~~ relevant ⊗ undervisning vedrørende ⊗ ~~uddannelse tilpasset~~
mindreåriges behov og har tavshedspligt som defineret i national ret i forbindelse
med de oplysninger, som de får kendskab til under deres arbejde.

Artikel 25 ~~20~~

Ofre for tortur og vold

1. Medlemsstaterne sørger for, at personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller
andre former for grov vold, ~~om nødvendigt~~ bliver behandlet for de skader, som
ovennævnte handlinger har forårsaget ⇒ , navnlig ved at få adgang til rehabilitering,
som gør det muligt at få medicinsk og psykologisk behandling ⇐.

↓ ny

2. De personer, der arbejder med ofre for tortur, voldtægt eller andre former for grov
vold, skal have fulgt og løbende følge relevant undervisning vedrørende deres behov
og har tavshedspligt som defineret i national ret i forbindelse med de oplysninger,
som de får kendskab til under deres arbejde.

↓ 2003/9/EF (tilpasset)
⇒ ny

KAPITEL V

KLAGER

Artikel ~~26~~ 27

Klager

1. Medlemsstaterne sørger for, at der som led i de procedurer, der er fastlagt i den nationale lovgivning, kan indgives klage over ~~negative~~ afgørelser vedrørende modtagelse ⇒, inddragelse eller indskrænkning ⇐ af ydelser i henhold til dette direktiv eller over afgørelser truffet i henhold til artikel 7, som berører asylansøgere individuelt. Der skal i det mindste ☒ for sidstnævnte afgørelses vedkommende ☒ ~~i sidste instans~~ være mulighed for klage til eller fornyet prøvelse ⇒ af de faktiske omstændigheder og den retlige vurdering ⇐ ved en retsinstans.

↓ ny

2. I forbindelse med de i stk. 1 omhandlede afgørelser sikrer medlemsstaterne, at asylansøgere har adgang til gratis juridisk bistand og repræsentation, hvis de ikke selv kan betale udgifterne, og for så vidt som det er nødvendigt for at sikre dem effektiv adgang til retlig prøvelse.

Juridisk bistand og repræsentation omfatter som minimum udarbejdelse af de nødvendige sagsakter og repræsentation ved retsinstansen.

Juridisk bistand og repræsentation kan begrænses til juridiske rådgivere, som i henhold til national ret specifikt er udpeget til at bistå og repræsentere asylansøgere.

↓ 2003/9/EF (tilpasset)
⇒ ny

2. Procedurene for adgang til ~~retshjælp~~ ☒ juridisk bistand ☒ ⇒ og repræsentation ⇐ i sådanne tilfælde fastsættes i national ret.

KAPITEL VI

FORANSTALTNINGER, DER SKAL GØRE MODTAGELSESSYSTEMET MERE EFFEKTIVT

Artikel 22

Samarbejde

~~Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om antallet af personer, fordelt på køn og alder, der nyder godt af modtagelsesforhold, og giver den fuldstændige oplysninger om arten af de dokumenter, der er nævnt i artikel 6, samt disses benævnelse og format.~~

↓ ny

Artikel 27

Kompetente myndigheder

Hver medlemsstat meddeler Kommissionen, hvilke de myndigheder der er ansvarlige for at opfylde forpligtelserne i henhold til direktivet. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen eventuelle ændringer i oplysningerne om disse myndigheder.

↓ 2003/9/EF
⇒ ny

Artikel 28 ~~23~~

System for styring, overvågning og kontrol

1. Medlemsstaterne ⇒ indfører ⇐ ~~sikrer~~ under behørig hensyntagen til deres forfatningsmæssige opbygning ⇒ relevante procedurer ⇐ til at sikre, at der indføres passende styring, overvågning og kontrol af modtagelsesforholdenes niveau.

↓ ny

2. Medlemsstaterne indsender de relevante oplysninger til Kommissionen i formularen i bilag I senest [et år efter fristen for gennemførelsen].

↓ 2003/9/EF

Artikel 29 ~~24~~

Personale og midler

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de myndigheder og andre organisationer, der gennemfører dette direktiv, modtager den nødvendige grundlæggende uddannelse til imødekommelse af både mandlige og kvindelige asylansøgers behov.
2. Medlemsstaterne afsætter de nødvendige midler til at iværksætte de nationale bestemmelser, der indføres til gennemførelse af dette direktiv.

↓ 2003/9/EF (tilpasset)
⇒ ny

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 30 ~~25~~

Rapporter

Kommissionen aflægger senest den ⇒ [to år efter fristen for gennemførelsen] ⇐ ~~6. august 2006~~ rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer.

Medlemsstaterne sender senest den ⇒ [.../.../...] ⇐ ~~6. februar 2006~~ Kommissionen alle oplysninger, der er relevante for udarbejdelsen af denne rapport, ~~herunder de statistiske oplysninger, der er nævnt i artikel 22.~~

Efter at have fremlagt den ☒ første ☒ ~~nævnte~~ rapport aflægger Kommissionen mindst hvert femte år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv.

↓ 2003/9/EF (tilpasset)

Artikel 31 ~~26~~

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme ~~dette direktiv senest den 6. februar 2005~~ ☒ artikel [...] [de artikler, hvis indhold er ændret i forhold til det tidligere direktiv] og bilag I senest

den [...] . De ~~underretter~~ tilsender straks Kommissionen ~~herom~~ disse love og bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende love og bestemmelser og dette direktiv .

~~Disse~~ Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for ~~denne~~ henvisningen fastsættes af medlemsstaterne. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastlægger reglerne for denne henvisning og affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne ~~sender~~ meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på ~~direktivets~~ det område , der er omfattet af direktivet .

Artikel 32

Ophævelse

Direktiv 2003/9/EF ophæves for de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, med virkning fra den [dagen efter den dato, der er angivet i dette direktivs artikel 31, stk. 1, første afsnit], uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktivet.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

 2003/9/EF (tilpasset)

Artikel ~~33~~ 27

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen ~~dagen for~~ efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel [...] *Artikler, der er uændrede i forhold til tidligere direktiv*] og bilag I finder anvendelse fra [dagen efter den dato, der er fastsat i artikel 31, stk. 1, første afsnit].

Artikel 34 ~~28~~

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med ☒ traktaterne ☒
~~traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.~~

Udfærdiget i [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

[...]

På Rådets vegne

Formand

[...]

↓ ny

BILAG I

Skema til indberetning af de oplysninger, medlemsstaterne skal indgive årligt, jf. artikel 28, stk. 2, i direktiv [...]/.../EU. Efter den dato, der er anført i artikel 28, stk. 2, indgives disse oplysninger på ny til Kommissionen, hvis der foretages en væsentlig ændring i den nationale lovgivning eller praksis, som betyder, at de indgivne oplysninger er forældede.

1. Angiv på grundlag af artikel 2, litra k), og artikel 22 i direktiv [...]/.../EU de forskellige trin i proceduren til at fastslå, om en person har særlige modtagelsesbehov, herunder det øjeblik, hvor denne sættes i gang og dens konsekvenser for, hvordan der tages hensyn til sådanne behov, navnlig for uledsagede mindreårige, ofre for tortur, voldtægt eller andre former for grov psykisk, fysisk eller seksuel vold og ofre for menneskehandel.

2. Angiv nærmere oplysninger om de dokumenter, der er omhandlet i artikel 6 i direktiv [...]/.../EU, herunder deres type, betegnelse og format.

3. Anfør med henvisning til artikel 15 i direktiv [...]/.../EU eventuelle særlige vilkår, som er knyttet til asylansøgers adgang til arbejdsmarkedet, og beskriv disse begrænsninger nærmere.

4. Beskriv med henvisning til artikel 2, litra g, i direktiv [...]/.../EU, hvordan materielle modtagelsesforhold tilbydes (dvs. hvilke materielle modtagelsesforhold der stilles til rådighed i form af naturalier, kontantydelse, værdikuponer eller en kombination af disse), og anfør niveauet af de lommepenge, asylansøgere får.

5. Redegør for eventuelle referenceværdier, der anvendes i national lovgivning og praksis til at fastlægge niveauet af finansiel bistand til asylansøgere, jf. artikel 17, stk. 5, i direktiv [...]/.../EU. Redegør for årsagen til en eventuel ringere behandling af asylansøgere i forhold til statsborgere.

BILAG II

Del A

Ophævet direktiv
(omhandlet i artikel 32)

Rådets direktiv 2003/9/EF

(EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18)

Del B

Frist for gennemførelse i national lovgivning
(omhandlet i artikel 31)

Direktiv	Frist for gennemførelse
2003/9/EF	6. februar 2005

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2003/9/EF	Dette direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, indledende tekst	Artikel 2, indledende tekst
Artikel 2, litra a)	-
Artikel 2, litra b)	-
-	Artikel 2, litra a)
Artikel 2, litra c)	Artikel 2, litra b)
Artikel 2, litra d), indledende tekst	Artikel 2, litra c), indledende tekst
-	Artikel 2, litra c), nr. i), indledende tekst
Artikel 2, litra d), nr. i)	Artikel 2, litra c), nr. i), første led
Artikel 2, litra d), nr. ii)	Artikel 2, litra c), nr. i), andet led
-	Artikel 2, litra c), nr. i), tredje led
-	Artikel 2, litra c), nr. ii), indledende tekst
-	Artikel 2, litra c), nr. ii), første led
-	Artikel 2, litra c), nr. ii), andet led
-	Artikel 2, litra c), nr. iii)
Artikel 2, litra e), f) og g)	-
-	Artikel 2, litra d)
Artikel 2, litra h)	Artikel 2, litra e)
Artikel 2, litra i)	Artikel 2, litra f)
Artikel 2, litra j)	Artikel 2, litra g)
Artikel 2, litra k)	Artikel 2, litra i)

Artikel 2, litra l)

-

-

Artikel 3

Artikel 4

Artikel 5

Artikel 6, stk. 1-5

-

Artikel 6, stk. 2-5

Artikel 7, stk. 1 og 2

Artikel 7, stk. 3

Artikel 7, stk. 4-6

-

-

-

-

Artikel 8

Artikel 9

Artikel 10, stk. 1

Artikel 10, stk. 2

-

Artikel 10, stk. 3

Artikel 11, stk. 1

-

Artikel 11, stk. 2

Artikel 11, stk. 3

Artikel 11, stk. 4

Artikel 2, litra j)

Artikel 2, litra k)

Artikel 2, litra l)

Artikel 3

Artikel 4

Artikel 5

Artikel 6, stk. 1-5

Artikel 6, stk. 6

Artikel 6, stk. 2-5

Artikel 7, stk. 1 og 2

-

Artikel 7, stk. 3-5

Artikel 8

Artikel 9

Artikel 10

Artikel 11

Artikel 12

Artikel 13

Artikel 14, stk. 1

Artikel 14, stk. 2, første afsnit

Artikel 14, stk. 2, andet afsnit

Artikel 14, stk. 3

-

Artikel 15, stk. 1

Artikel 15, stk. 2

Artikel 15, stk. 3

-

Artikel 12	Artikel 16
Artikel 13, stk. 1-4	Artikel 17, stk. 1-4
Artikel 13, stk. 5	-
-	Artikel 17, stk. 5
Artikel 14, stk. 1	Artikel 18, stk. 1
Artikel 14, stk. 2, indledende tekst, litra a) og b)	Artikel 18, stk. 2, indledende tekst, litra a) og b)
- <i>[tidligere artikel 14, stk. 7, tilpasset]</i>	Artikel 18, stk. 2, litra c)
Artikel 14, stk. 2, andet afsnit	Artikel 18, stk. 4
Artikel 14, stk. 3	-
Artikel 14, stk. 4	Artikel 18, stk. 5
Artikel 14, stk. 5	Artikel 18, stk. 6
Artikel 14, stk. 6	Artikel 18, stk. 7
Artikel 14, stk. 8, indledende tekst, første led	Artikel 18, stk. 8, indledende tekst, litra a)
Artikel 14, stk. 8, andet led	-
Artikel 14, stk. 8, tredje led	Artikel 18, stk. 8, litra b)
Artikel 14, stk. 8, første afsnit	Artikel 18, stk. 8, første afsnit
Artikel 14, stk. 8, tredje og fjerde led	Artikel 18, stk. 8, litra b) og c)
Artikel 14, stk. 8, fjerde led	-
Artikel 14, stk. 8, andet afsnit	Artikel 18, stk. 8, andet afsnit
Artikel 15	Artikel 19
Artikel 16, stk. 1, indledende tekst	Artikel 20, stk. 1, indledende tekst
Artikel 16, stk. 1, litra a)	-
Artikel 16, stk. 1, litra a, første, andet og tredje led	Artikel 20, stk. 1, litra a), b) og c)
-	Artikel 20, stk. 1, litra d)
Artikel 16, stk. 1, andet afsnit	Artikel 20, andet afsnit
Artikel 16, stk. 1, litra b), første afsnit	-

Artikel 16, stk. 1, litra b), andet afsnit
Artikel 16, stk. 2
Artikel 16, stk. 3-5
Artikel 17, stk. 1
Artikel 17, stk. 2
-
Artikel 18, stk. 1
-
Artikel 18, stk. 2

Artikel 19
Artikel 20
-
Artikel 21, stk. 1
-
Artikel 21, stk. 2
Artikel 22
-
Artikel 23
-
Artikel 24
Artikel 25
Artikel 26
-
Artikel 27
-
Artikel 28

-
-
Artikel 20, stk. 2-4
Artikel 21
-
Artikel 22
Artikel 23, stk. 1
Artikel 23, stk. 2 og 3
Artikel 23, stk. 4
Artikel 23, stk. 5
Artikel 24
Artikel 25, stk. 1
Artikel 25, stk. 2
Artikel 26, stk. 1
Artikel 26, stk. 2
Artikel 26, stk. 2
-
Artikel 27
Artikel 28, stk. 1
Artikel 28, stk. 2
Artikel 29
Artikel 30
Artikel 31
Artikel 32
Artikel 33, første afsnit
Artikel 33, andet afsnit
Artikel 34

-
-
-

Bilag I
Bilag II
Bilag III

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 1.6.2011
KOM(2011) 320 endelig

BILAG

Detaljeret redegørelse for det ændrede forslag

Ledsagedokument til

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om fastlæggelse af standarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne

(Omarbejdning)

I denne detaljerede redegørelse sammenlignes Kommissionens ændrede forslag med Kommissionens forslag fra 2008 om ændring af direktiv 2003/9/EF.

Artikel 2

a) I definitionen af "ansøgning om international beskyttelse" henvises der specifikt til "artikel 2, litra h)," i anerkendelsesdirektivet.

b) "ansøger om international beskyttelse" er tilføjet, eftersom dette udtryk anvendes i direktivet.

c) - For klarhedens skyld er definitionen af familiemedlemmer opdelt i to grupper alt efter, om i) ansøgeren er voksen, eller ii) ansøgeren er mindreårig.

- Under hensyntagen til Europa-Parlamentets holdning og en række medlemsstaters bekymring er der tilføjet en betingelse i definitionen af familiemedlemmer for så vidt angår gifte mindreårige, nemlig at disse betragtes som familiemedlemmer, *forudsat at de ikke er ledsaget af deres ægtefælle*, og at det er i deres tarv [og ikke kun, at det er i deres tarv].

g) Definitionen af "procedurer og klager" udgår, fordi den er forældet [klager og procedurer er fastsat i EU-retten, ikke i national ret, medmindre andet er anført i direktivet].

e) I definitionen af uledsaget mindreårig er "sædvane" erstattet med "national praksis i den pågældende medlemsstat" af hensyn til klarheden.

j) og k) Der indsættes to nye definitioner, henholdsvis "repræsentant" og "ansøger med særlige modtagelsesbehov".

Artikel 3

I direktivets anvendelsesområde nævnes "territorialfarvande" for at sikre overensstemmelse med artikel 3 i det ændrede forslag til asylproceduredirektivet.

Artikel 5

Ordene "så vidt muligt" udgår efter ønske fra Europa-Parlamentet.

Ordene "den kompetente myndighed" udgår i overensstemmelse med det ændrede forslag til asylproceduredirektivet.

Det anføres, at informationen skal gives "på et sprog, som asylansøgerne forstår eller med rimelighed forventes at forstå" i overensstemmelse med Parlamentets holdning [i stedet for "på et sprog, som asylansøgerne med rimelighed kan forventes at forstå"].

Artikel 6

Med henblik på at forenkle bestemmelsen udgår punktummet "Indehaveren af dokumentet får adgang til de rettigheder og fordele, som asylansøgere har i henhold til dette direktiv", som var tilføjet i forslaget fra 2008.

Der indsættes et nyt stk. 6 for at sikre, at ansøgerne ikke uretmæssigt pålægges dokumentationskrav eller andre administrative krav, før de får adgang til deres rettigheder i henhold til dette direktiv.

Artikel 7

Ændres ikke.

Artikel 8

De generelle principper i denne artikel er blevet fastholdt. Der er foretaget enkelte sproglige ændringer i overensstemmelse med drøftelserne i Rådet og Europa-Parlamentets holdning. Der er navnlig tale om følgende:

- Ordene "på et bestemt sted" udgår, da de vurderes at være overflødige [de indgår allerede i definitionen af frihedsberøvelse i artikel 2, litra h)].
- Ordet "alternative" er blevet tilføjet for at skabe en tydeligere forbindelse til artiklens stk. 4.
- Ordlyden i årsag b) er blevet klarere. Der beskrives en situation, hvor medlemsstaterne er nødt til at frihedsberøve en ansøger for i forbindelse med en "indledende" samtale at kunne fastlægge grundlaget for asylansøgningen (dvs. de vigtigste forhold, som ansøgningen støttes på).
- Det præciseres i overensstemmelse med drøftelserne i Rådet, at frihedsberøvelse i forbindelse med straffesager ikke henhører under dette direktivs anvendelsesområde.
- Af hensyn til klarheden er "i overensstemmelse med national lovgivning" erstattet med "Disse grunde fastsættes i national lovgivning".
- I den engelske udgave er "designated place" erstattet med "assigned place" for at undgå forveksling med definitionen af frihedsberøvelse i artikel 2, litra h). Denne ændring er ikke relevant for dansk.

Artikel 9

I det ændrede forslag præciseres visse processuelle regler og garantier i forbindelse med frihedsberøvelse, og der sikres større fleksibilitet med hensyn til deres gennemførelse. Der er navnlig tale om følgende:

- Stk. 1 er blevet forenklet under hensyntagen til den relevante bestemmelse i tilbagesendelsesdirektivet og til Europa-Parlamentets holdning. Navnlig omhandler det nu princippet om "fornøden omhu".
- Under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige retssystemer anføres det i stk. 2, at afgørelser om frihedsberøvelse også kan træffes af administrative myndigheder (ikke kun af retsinstanser). Fristen på 72 timer er blevet fastholdt for at sikre automatisk adgang til en retsinstans. Det forekommer på baggrund af høringerne, at dette er i tråd med den nuværende praksis i visse medlemsstater.

- Stk. 3 og 4 er blevet samlet i stk. 3 af hensyn til klarheden. Endvidere udgår kravet om, at ansøgeren skal underrettes om frihedsberøvelsens varighed, under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige retlige procedurer på området.

- Det forhold, at frihedsberøvelsen med rimelige mellemrum skal tages op til fornyet overvejelse af en retsinstans, er blevet præciseret: Det fremgår af bestemmelsen, at der er tale om særlige tilfælde, hvor frihedsberøvelsen er af længere varighed, dvs. langvarig, eller hvor der opstår nye forhold eller foreligger nye oplysninger, som kan have betydning for frihedsberøvelsens lovlighed.

- Punktummet "Frihedsberøvelse kan ikke forlænges unødigt." udgår, fordi det vurderes at være overflødig (i lyset af artikel 9, stk. 1).

- Omfanget af adgangen til gratis juridisk bistand er blevet præciseret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets holdning og drøftelserne i Rådet, og der er samtidig sikret overensstemmelse med det ændrede forslag til asylproceduredirektivet. Ændringen vedrører navnlig tilfælde af appel eller fornyet vurdering af en afgørelse om frihedsberøvelse, og kun når gratis juridisk bistand er nødvendig for at sikre ansøgerne effektiv adgang til retlig prøvelse. Den juridiske bistand omfatter kun udarbejdelse af sagsakter og repræsentation ved retsinstansen og kan begrænses til juridiske rådgivere, som udpeges af den pågældende medlemsstat.

Artikel 10

- Stk. 1 ændres af hensyn til klarheden. Det samme gælder stk. 3 under hensyntagen til de relevante bestemmelser i tilbagesendelsesdirektivet og for at sikre overensstemmelse med det ændrede forslags artikel 18, stk. 2, litra b) og c), som indeholder bestemmelser om indkvartering.

- I stk. 2 indføres et krav om, at frihedsberøvede asylansøgere skal have adgang til udendørsområder, jf. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols nyeste retspraksis.

- Stk. 5 tilpasses i henhold til den relevante bestemmelse i tilbagesendelsesdirektivet. Det anføres desuden, at oplysninger skal gives "på et sprog, som asylansøgerne forstår eller med rimelighed forventes at forstå", som foreslået af Parlamentet [i stedet for "på et sprog, som asylansøgerne med rimelighed kan forventes at forstå"].

- I overensstemmelse med drøftelserne i Rådet og for at give mulighed for større fleksibilitet i forbindelse med gennemførelsen af denne bestemmelse kan medlemsstaterne i henhold til stk. 6 midlertidigt fravige visse standarder for indkvartering i forvaringscentre. Det gælder navnlig, hvis indkvartering i specialiserede forvaringscentre midlertidigt ikke er muligt, hvor ansøgerne da kan anbringes i fængsler, forudsat at de holdes adskilt fra kriminelle. Denne undtagelse gælder dog ikke frihedsberøvede uledsagede mindreårige, som altid skal anbringes i specialiserede forvaringscentre.

Medlemsstaterne kan også fravige kravet om, at frihedsberøvede asylansøgere skal oplyses om de regler, der gælder i forvaringscentret, og om deres rettigheder og forpligtelser i dette center, hvis ansøgeren frihedsberøves ved et grænseovergangssted eller i et transitområde. Dette gælder dog ikke i forbindelse med de grænseprocedurer, der er fastsat i artikel 43 i det ændrede forslag til asylproceduredirektivet, eftersom medlemsstaterne forventes at være bedre i stand til at yde denne garanti de pågældende steder.

Fravigelsen bør ikke anvendes automatisk, men kun i ekstraordinære tilfælde. Den skal behørigt begrundes, og der skal tages hensyn til omstændighederne i den enkelte sag samt omfanget af fravigelsen, dens varighed og dens konsekvenser for den pågældende person.

Artikel 11

- Artiklens opbygning er blevet ændret af hensyn til klarheden.
- Bestemmelsen om, at uledsagede mindreårige aldrig må frihedsberøves, udgår. Med forbehold af direktivets artikel 8 fastsættes det i stedet, at mindreårige ikke må frihedsberøves, medmindre det er i deres tarv. Under hensyntagen til uledsagede mindreåriges særligt sårbare situation, fastholdes det dog, at de kun må frihedsberøves i særligt ekstraordinære tilfælde.

Det præciseres desuden direkte, at frihedsberøvelse af mindreårige kun må anvendes som en sidste udvej, og først når alle alternative foranstaltninger er blevet undersøgt og fundet uegnede. Frihedsberøvelse af mindreårige skal desuden anvendes i den kortest mulige periode, og medlemsstaterne skal gøre en indsats for at få mindreårige indkvarteret i åbne centre, der er egnede for dem.

- Kvindelige og mandlige ansøgere kan undtagelsesvis anbringes i det samme område, når de deltager i rekreative eller sociale aktiviteter.

- Inden medlemsstaterne frihedsberøver en sårbar person, skal det fastslås, at vedkommendes helbred og trivsel ikke vil blive væsentligt forringet som følge heraf. Kravet om, at dette skal attesteres af en "fagmand", udgår dog.

- I tråd med drøftelserne i Rådet og under hensyntagen til, at det i de tilfælde, hvor frihedsberøvelsen sker ved et grænseovergangssted eller i et transitområde, i praksis kan være vanskeligt at sikre adgang til visse modtagelsesgarantier, kan medlemsstaterne i henhold til stk. 5 midlertidigt fravige stk. 2, fjerde afsnit, stk. 3 og stk. 4, første afsnit.

Fravigelsen kan dog ikke anvendes i forbindelse med de grænseprocedurer, der er fastsat i artikel 43 i asylproceduredirektivet, eftersom medlemsstaterne forventes at være bedre i stand til at yde disse garantier de pågældende steder. Fravigelsen bør ikke anvendes automatisk, men kun i ekstraordinære tilfælde. Den skal behørigt begrundes, og der skal tages hensyn til omstændighederne i den enkelte sag samt omfanget af fravigelsen, dens varighed og dens konsekvenser for den pågældende person.

Artikel 14

- Præciseringen af, at adgang til uddannelse kan begrænses til det offentlige uddannelsessystem, er medtaget på ny i tråd med drøftelserne i Rådet.

- For at sikre overensstemmelse med det ændrede forslag til asylproceduredirektivet præciseres det, at en asylansøgning kan indgives på vegne af den mindreårige (i stedet for "af dennes forældre") for også at dække de andre muligheder, der er medtaget i det ændrede forslag til asylproceduredirektivet.

- Ordlyden i stk. 2, andet afsnit, er blevet klarere.

Artikel 15

I det ændrede forslag fastholdes de foreskrevne frister for adgang til arbejdsmarkedet. Der skal således gives adgang til arbejdsmarkedet senest seks måneder efter indgivelsen af en ansøgning om international beskyttelse. Denne frist kan dog forlænges med op til yderligere seks måneder i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 31, stk. 3, litra b) og c), i det ændrede forslag til asylproceduredirektivet, som også giver mulighed for at forlænge fristen for behandling af en asylansøgning. Der er tale om tilfælde, i) hvor et stort antal ansøgninger om international beskyttelse indgår samtidigt, og ii) hvor forsinkelsen klart kan tilskrives det forhold, at ansøgeren ikke har opfyldt visse forpligtelser, der er omhandlet i artikel 13.

Det fremgår også af artiklen, at selv om der kan indføres betingelser for adgang til arbejdsmarkedet, må disse betingelser ikke være så strenge, at de i praksis forhindrer asylansøgere effektive adgang til arbejdsmarkedet.

Artikel 17

"personer med særlige behov" er erstattet med "sårbare personer" i overensstemmelse med ændringen af artikel 21.

Under hensyntagen til drøftelserne i Rådet og til Europa-Parlamentets holdning forenkles det benchmark, der fastsætter niveauet for passende materiel støtte, og der gives mulighed for større fleksibilitet i gennemførelsen.

Formålet med denne bestemmelse er at præcisere, hvad der ligger i begrebet "passende levestandard". Hvis der ydes materiel støtte i form af pengebeløb, skal medlemsstaterne navnlig fastlægge størrelsen af beløbet på grundlag af den finansielle sociale bistand, der ydes til egne statsborgere. Det har under forhandlingerne vist sig, at dette er fuldt i overensstemmelse med national praksis eller lovgivning i en række medlemsstater. Bestemmelsen fastsætter desuden, at medlemsstaterne kan indrømme asylansøgere en mindre gunstig behandling end egne statsborgere, hvis det er behørigt begrundet. Der kan være tale om, at en del af støtten ydes i form af naturalier, som derfor trækkes fra i den finansielle bistand, eller at den bistand, der ydes til egne statsborgere, ligger ud over, hvad der er nødvendigt for at sikre en "levestandard, som sikrer deres underhold og beskytter deres fysiske og mentale sundhed", og at asylansøgere derfor kun tildeles en procentdel af denne nationale støtte.

Artikel 18

- Der er blevet foretaget mindre tilføjelser for at tydeliggøre forbindelserne mellem denne bestemmelse og reglerne om frihedsberøvelse (bestemmelsen finder anvendelse med forbehold af artikel 10 og 11, og stk. 8, litra c), udgår: "asylansøgeren er frihedsberøvet eller tilbageholdes ved grænseovergangssteder").

- Af hensyn til sammenhængen er stk. 7 blevet indføjret som stk. 2, litra c), således at alle garantier vedrørende indkvartering samles i én bestemmelse.

- Stk. 2 er blevet forenklet: Ordlyden i litra b) og c) om retten til at kommunikere med eller få besøg af familiemedlemmer, juridiske rådgivere osv. i indkvarteringscentre er blevet tilpasset, navnlig for at sikre overensstemmelse med det tidligere stk. 7, som nu er litra b).

- Af hensyn til sammenhængen er stk. 3 flyttet til artikel 23, som vedrører mindreåriges garantier.

Artikel 19

- Bestemmelsen om, at medlemsstaterne har pligt til at yde lægebehandling til asylansøgere med særlige behov "på de samme vilkår som deres statsborgere", udgår i overensstemmelse med Europa-Parlamentets holdning og drøftelserne i Rådet.

- Betegnelsen "sindslidelser" er af hensyn til klarheden blevet erstattet med "posttraumatiske sygdomme".

Artikel 20

Bestemmelserne er blevet ændret grundlæggende og giver medlemsstaterne mulighed for at inddrage og/eller indskrænke materielle modtagelsesforhold i alle de tilfælde, der er beskrevet i det gældende direktiv, undtagen i det tilfælde, hvor en asylansøger ikke har indgivet en asylansøgning, så snart det var muligt, under hensyntagen til gældende retspraksis¹.

Af hensyn til klarheden bliver stk. 2 i forslaget fra 2008 til artikel 1, litra d), således at artikel 1 samler alle årsager til inddragelse eller indskrænkning.

I stk. 3 præciseres det, at indskrænkning af materielle modtagelsesforhold (hvorved der, jf. artikel 2, litra g), forstås indkvartering, kost og tøj og kontantydelse) ikke må omfatte lægebehandling. "personer med særlige behov" er desuden erstattet med "sårbare personer" i overensstemmelse med ændringen af artikel 21.

Artikel 21

Forbindelsen mellem særlige modtagelsesforhold og sårbarhed er blevet tydeliggjort. Det fremgår af bestemmelsen, at særlige modtagelsesbehov kun kan vedrøre sårbare personer, hvis personlige situation er blevet vurderet i overensstemmelse med artikel 22. Denne ændring afspejles også i overskriften på kapitel IV. Bestemmelsen skal læses sammen med definitionen af ansøgere med særlige modtagelsesbehov i artikel 2, litra k).

"personer med alvorlige fysiske sygdomme" er endvidere blevet føjet til listen over sårbare personer. Derved sikres overensstemmelse med betegnelsen "ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier" i det ændrede forslag til asylproceduredirektivet.

- Betegnelsen "sindslidelser" er af hensyn til klarheden blevet erstattet med "sindslidelser eller posttraumatiske sygdomme".

Det vil ligesom i forslaget fra 2008 fortsat være muligt at ændre listen over sårbare personer.

Ny artikel 22

Fastlæggelsen af særlige modtagelsesforhold er beskrevet i en ny separat artikel. Bestemmelsen er desuden blevet ændret for at lette dens gennemførelse, og den omhandler nu

¹ *R(Q) mod Secretary of State for the Home Department* [2004] QB 36, støttet af Lords of Appeals udtalelse om dommen i sagen *Regina mod Secretary of State for the Home Department* [2005] UKHL 66.

"procedurer" i stedet for "procedurer i den nationale lovgivning". Det præciseres således, at fastlæggelsen af særlige modtagelsesbehov ikke nødvendigvis kræver, at der indføres en ny/separat administrativ procedure, men at fastlæggelsen af særlige modtagelsesbehov kan integreres i eksisterende nationale procedurer [dvs. helbredsundersøgelser], hvis det i forbindelse med tilpasninger er nødvendigt for at sikre, at fastlæggelsen af særlige modtagelsesbehov foretages i begyndelsen af asylproceduren, og at denne fastlæggelse er tilstrækkelig grundig til at fastslå særlige modtagelsesbehov i overensstemmelse med definitionen i artikel 2, litra k). For at lette gennemførelsen yderligere fremgår det af bestemmelsen, at disse procedurer skal iværksættes inden for en "rimelig frist" i stedet for "straks" efter indgivelsen af en ansøgning om international beskyttelse.

Bestemmelsen fastholder således, at medlemsstaterne skal fastlægge, om ansøgeren tilhører kategorien af sårbare personer i overensstemmelse med artikel 21, og om vedkommende i givet fald har særlige modtagelsesbehov. Karakteren af disse behov skal derefter beskrives nærmere, så der kan tages stilling til, hvilke foranstaltninger der skal træffes, dvs. om ansøgeren har behov for særlig lægebehandling eller blot særlige indkvarteringsforhold osv.

Bestemmelsen fastholder desuden, at der skal tages hensyn til særlige modtagelsesforhold, som først viser sig efter den indledende undersøgelse, der er foreskrevet i artikel 22. Det kan især være tilfældet med visse traumatiske sygdomme, som på grund af deres karakter muligvis først viser sig efter nogen tid.

Endelig fremgår det af bestemmelsen, at fastlæggelsen af særlige modtagelsesbehov ikke berører behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse. Det præciseres således, at sådanne modtagelsesbehov ikke nødvendigvis berører betingelserne for at få tildelt international beskyttelsesstatus efter anerkendelsesdirektivet.

Artikel 23 [tidligere artikel 22]

Der tilføjes et stk. 5 (tidligere artikel 18, stk. 3), således at alle bestemmelser vedrørende mindreårige samles i én artikel. Ordet "sædvane" er blevet erstattet med "den pågældende medlemsstats nationale praksis" for at sikre overensstemmelse med definitionen af uledsagede mindreårige og familiemedlemmer i artikel 2, stk. e) og c).

Artikel 24 [tidligere artikel 23]

Stk. 1 ændres for at sikre overensstemmelse med det ændrede forslag til asylproceduredirektivet.

I andet punktum i stk. 1 præciseres det i overensstemmelse med drøftelserne i Rådet og det ændrede forslag til asylproceduredirektivet, hvilke kvalifikationer og hvilken rolle repræsentanten for uledsagede mindreårige skal have.

I stk. 2 erindres der om, at princippet om barnets tarv skal overholdes i det tilfælde, at medlemsstaterne beslutter at anbringe uledsagede mindreårige på 16 år eller derover i indkvarteringscentre for voksne asylansøgere. Stk. 3 forenkles: Det omhandler "procedurer" i stedet for "procedurer i national lovgivning" i forbindelse med opsporing af familiemedlemmer til uledsagede mindreårige. I tråd med drøftelserne i Rådet tilføjes desuden følgende: "eventuelt med internationale eller andre relevante organisationers hjælp".

Artikel 25 [tidligere artikel 24]

Mindre sproglig tilpasning: "voldtægt eller andre former for grov vold" tilføjes i stk. 2 for at sikre overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 26 [tidligere artikel 25]

Stk. 2 er blevet ændret for at afspejle ordlyden i bestemmelsen om adgang til gratis juridisk bistand i artikel 9, stk. 5.

Artikel 27 [tidligere artikel 26]

Ændres ikke.

Artikel 28 [tidligere artikel 27]

Artikel 28 indeholder ikke længere et krav om årlig indberetning. Der fastsættes i stedet en frist for, hvornår medlemsstaterne skal indsende den første række af oplysninger, i overensstemmelse med bilag I til dette forslag.

Artikel 29 [tidligere artikel 28]

Ændres ikke.

Artikel 30 [tidligere artikel 29]

Kommissionen aflægger senest to år efter fristen for gennemførelsen af direktivet rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

Bilag I

Skemaet til indberetning af oplysninger er bibeholdt i det ændrede direktiv. I overensstemmelse med drøftelserne i Rådet og bekymringen for administrative begrænsninger er detaljeringniveauet dog blevet væsentligt mindre og dækker nu de vigtigste bestemmelser i direktivet, hvis overholdelse ville være vanskelig at kontrollere uden de pågældende oplysninger. Fristen er også blevet ændret. I henhold til den frist, der er fastsat i artikel 28, stk. 2, har medlemsstaterne kun pligt til at indsende de relevante oplysninger på ny, hvis der foretages en væsentlig ændring i den nationale lovgivning eller praksis, som betyder, at de indgivne oplysninger er forældede.